

Suomussalmen lukio Paltamon lukio Puolangan lukio Hyrynsalmen lukio

Sisällys

Rehtorin tervehdys	3
Lukioiden ryhmäkuvat	4
Suomussalmen lukio	4
Paltamon lukio	8
Puolangan lukio	10
Hyrynsalmen lukio	11
Minun tulevaisuuteni	13
Filiaalin yhteiset tapahtumat	14
Alkavien ryhmäytymisleiri Roinilassa	14
Ulkoilupäivä Ukkohallassa	15
Oulussa teatterissa	15
Perinnevuotta juhlittiin lukioissa	16
Huumorin avulla voittoon	16
Elokuva-arvostelu: ”Rajoilla 1918”	17
Pienten lukioiden XIII kehittämisseminaari 2.–3.4.2009 Paltamon lukiolla	18
Fysiikkaa kotoa käsin	19
Seiskaviikko	20
Suomussalmen abien juhlat	20
Wanhosten tanssit ja cocktailit	20
Puolangan abien potkiaiset ja wanhat	21
Paltamon wanhomentanssit	22
Abit seiskaviikon huminassa	22
Hyrynsalmen wanhoja	23
Oppilaskuntien toimintakertomukset	24
Hyrynsalmi – ideoita lentelee	24
Suomussalmi – kevätterveiset	25
Puolanka – aktiivista toimintaa	26
Paltamo – luovaa sähellystä	27
Oma koulu koolla – Suomussalmen lukion yhteisiä tuokioita	28
Metallinen koululaisjumalanpalvelus	28
Itsenäisyys- ja lakkiaisjuhla	28
Erätulet ja joulukirkko lähimetsässä	28
Kansainvälinen joulujuhla	28
Kevät Karhulanvaaralla	29
Miltähän Suomussalmen lukio näyttää syksyllä?	30
Next Step -messut veivät 07-ryhmät Jyväskylään	30
Pohjola–Nordenin ruotsin stipendi Suomussalmelle	31
Suomussalmelaiset kielileirillä	31
Perttu Laakso – Paltamon lukion SM-kultamitalisti	31
Itsenäisyyspäivän juhla 4.12.2008 Paltamossa	32
Paltamon Korpitien koulun vihkiäiset	33
Kreikkalaisten ja saksalaisten syyskuinen vierailu Paltamoon	34
Paltamon lukion opettaja Suvi Keränen Afrikan auringossa	35
Ihmeellinen Istanbul	36
Paltamolaiset tytöt Saksassa vaihdossa	38
Natalie Bleile tutustui suomalaiseen koulujärjestelmään	39
Kalevalan ystävyyskoulun oppilaat vierailulla	40
Venäläis–suomalainen matematiikan ja fysiikan kesäkoulu	41
Antti ”Nalle-Puh” Sippula eläkkeelle	42
Puolangan lukion opon eläkepäivät alkavat	43

Toimitus ja taitto: Anna Sorjamaa, Antti Möttönen, Tiia Kuisma ja Heidi Pyykkönen, A07 Paltamon lukio
Ohjaava opettaja: Satu Haataja
Painopaikka: Kajaanin Kirjapaino
Kansien kuvat: etukansi Jenna Leinonen, AB06 Paltamon lukio; takakansi Maiju Keränen AB06 Paltamon lukio

Affiliated Upper Secondary School of the Kainuu Region

Neljäs lukuvuosi on kohta historiaa ja samaa voidaan todeta myös Kainuun hallintokokeilun osalta. Uudet maakuntavaltuutetut ja koulutuslautakunnan jäsenet ovat aloittaneet kautensa. Kokeilusta Valtionvarainministeriö julkaisi jo kolmannen väliraportin ja Tampereen yliopisto arvioi kokeilun tähänastista etenemistä. Maakunnallisessa keskustelussa sosiaali- ja terveystalvet herättävät eniten mielenkiintoa ja keskustelua maakuntalehdenkin palstoilla. Koulutustoimialalla vain lukiodien aloitusrajat ovat olleet jatkuvan myllerryksen kohteena. Tästä aiheutunut julkisuusrumba ei ole voinut olla vaikuttamatta henkilöstön työssä jaksamiseen ja työviihtyvyyteen. Tältä pohjalta koulutuksen järjestäjän henkilöstöhallinnointi ja henkilöstön hyvinvoinnista huolehtiminen ei ansaitse kovinkaan korkeaa arvosanaa. Työhyvinvointikysely paljasti suuren epäluulon maakunnan arvoihin ja niiden toteutumisiin.

Olemme erittäin tiiviisti liimautuneet yhteistyöhön kuntiemme perusopetuksen kanssa. Paltamossa ja Puolangalla toiminta on samassa, mutta uusitussa ja nykyaikaisesti varustetussa rakennuksessa. Yhteinen johtajuus Paltamon uusitun mallin mukaisesti voisi olla tulevaisuuden tavoite. Hyrynsalmella ja Suomussalmella toimimme edelleen erillisissä kiinteistöissä. Yhteiset opettajat ovat yli 80 %:lla osuudellaan haasteellinen, mutta erittäin tärkeä voimavaramme. Heidän työnsä järjestäminen ja työllistäminen tulostemme kannalta on tärkeää. Kahden eri koulutuksen järjestäjän alaisena toimiminen on hankalaa, eikä voi olla tulevaisuudessa enää ratkaisuvaihtoehtona mahdollinen. Nöyrin kiitokseni perusopetuksen rehtoreille lukiokoulutuksen erilaisten toteutusvaihtoehtojen mahdollistamiseen. Samanaikaisuus neljän kunnan alueella on todella haasteellista ja aiheuttaa ylimääräistä työtä arjen hoitoon.

Valtakunnallinen mielenkiinto filiaalilukioverkostoa kohtaan on jatkunut ja meidän malliamme ollaan jäljittämässä eri

*Emme voi aina muuttaa asioita,
mutta joka päivä on tarjolla mahdollisuus
muuttaa suhtautumistamme niihin.*

– Positiivarit

*Ihminen on täsmälleen sen kokoinen kuin asiat,
jotka saavat hänet suuttumaan.*

– Winston Churchill

*Epäonnistumisen vaara on suuri,
kun kyvytön opettaa halutonta
tekemään tarpeetonta.*

– Tuntematon

puolilla Suomea. Saimme järjestettäväksemme valtakunnallisen Suomen lähilukioyhdistyksen XIII kehittämisseminaarin pienten lukiodien rehtoreille ja opettajille Paltamon lukiossa 2.-3. huhtikuuta. Seminaarista on tässä julkaisussa erillinen esitys. Paltamolaiset onnistuivat järjestelyissä erinomaisesti, kiitos heille panostuksistaan seminaarin hyväksi. Olemme saaneet vakiinnutettua kolmen vuoden aikana taustat sellaiseen kuntoon, että yhteistyö on jo meidän arkeamme eikä vaadi enää ylimääräistä huolehtimista. Laitemäärä kuitenkin edellyttää lisääntyvää huolenpitoa niiden kunnossa pysymiseen ja yhteyksien toimimiseen. Tukihenkilöiden rooli kasvaa ja on erittäin tärkeä opettajien ja opiskelijoiden tuki oppimisprosessin onnistumisessa.

Paltamon lukiolaiset ovat työstäneet jälleen Satu Haatajan johdolla edustavan vuosikirjan. Kiitos tästä heille. Kiitän työmme taustatukijoita ja yhteistyökumppaneita työstä nuortemme hyväksi. Kiitän opettajia, muuta lukiotyön henkilökuntaa ja opiskelijoita yhteisestä ja monella tavalla tuloksellisesta lukuvuodesta. Onnittelut lukuvuoden oppimistuloksista ja menestyksistä. Onnittelen uusia ylioppilaita ja lukio-opiskelunsa päättäviä ja kiitän yhteisistä lukiovuosista. Onnea ja menestystä tuleviin opintoihin ja tekemisiin kohti aikuisuutta.

Matti Tuura
Rehtori

Ryhmäkuvat

Suomussalmen lukio

A08
Ylärivi vas. Saku Timonen, Aleksi Seppänen, Harri Kinnunen, Tuukka Oikarinen, Mika Juntunen, Matti Heikkinen, Janne Seppänen
Keskirivi: Salla Romppainen, Isa Tolonen, Joonas Moilanen, Miikka Minkkinen, Nina Kaikkonen, Marika Kinnunen
Alarivi: Anne-Maarit Kiuttu (ryhmänohjaaja), Nelli Juntunen, Marikka Kyyrönen, Emma Mäkeläinen, Päivi Härkönen, Hanna Juntunen
(Kuvasta puuttuu Sarianna Juntunen.)

B08
Ylärivi: Petri Peuravaara, Timo Holappa, Lauri Kinnunen, Joni Lassila, Antti Mäkelä, Toni Juntunen, Mikko Hukkanen
Keskirivi: Jaana Sillman (ryhmänohjaaja), Tomi Rytönen, Hanna-Maija Heikkinen, Henri Juntunen, Jaakko Moilanen, Juho Seppänen, Eero Puttonen
Alarivi: Iida Sivula, Anna-Riikka Heikkinen, Taru Väisänen, Susanna Kinnunen, Jutta Piirainen, Annu Juntunen
(Kuvasta puuttuu Teemu Tauriainen.)

A07

Ylärivi: Maiju Karttimo, Joni Manninen, Erno Heikkinen, Juuso Härkönen, Antti Juntunen, Juho Romppainen, Joonas Seppänen, Joni Kela

Keskirivi: Essi Pyykkönen, Petra Eskelinen, Kirsi Heikura, Pernelle Moilanen, Jyri Pyykkönen, Olli-Pekka Alanko, Juha Moisio, Lassi Tauriainen, Aatu Keränen, Emmiina Mikkonen

Alarivi: Hanna Keränen, Petra Korhonen, Viivi Kempainen, Reeta Heikkinen, Sanna Hietajärvi, Elisa Oikarinen, Annika Järvenpää, Tytti Timonen
(Kuvasta puuttuvat Mari Moilanen ja ryhmänohjaaja Ritva Valtanen.)

B07

Ylärivi: Lauri Gerber, Teppo Heikkinen, Ville Härkönen, Aki Toivanen, Kalle Heikkinen, Johannes Seppänen, Jarno Moilanen

Keskirivi: Juha-Pekka Kovalainen, Annika Manninen, Janne Kaartinen, Nico Ritola, Janne Kempainen, Meiju Moilanen

Alarivi: Teresa Lahtinen (ryhmänohjaaja), Sini Heikkinen, Kirsimarja Säkkinen, Emmi Tolonen, Laura Holappa, Marju Seppänen
(Kuvasta puuttuvat Iida Falck, Marja Karppinen ja Pasi Mäkeläinen.)

A06
 Yläriivi: Teemu Kela, Sakari Päiviö, Joonas Heikkinen, Mikko Heikkinen, Olli-Matti Seppänen, Antti Juntunen
 Keskiriivi: Anni Mykkänen, Satu Nyman, Annika Seppänen, Titta Karvonen, Niina Kyllönen, Katja Kela, Niko Juntunen, Riku Kyllönen, Suvi Pyykkönen, Iida Partanen, Heikki Nilkku (ryhmänohjaaja)
 Alarivi: Elina Kinnunen, Miia Turpeinen, Tanja Seppänen, Jenni Kontio, Viivi Koistinen, Maiju Heiskanen, Susanna Kovalainen, Titta Moilanen
 (Kuvasta puuttuvat Kalle Haverinen ja Heidi Säilä.)

B06
 Yläriivi: Elina Heikkinen, Aatu Seppänen, Samuel Hulkkonen, Markus Kuvaja, Jarno Moilanen, Jake Pöllänen, Ville Moilanen, Aki Heikkinen, Tiina Holappa
 Keskiriivi: Henna Kyllönen, Anna Peuravaara, Jouni Matero, Kairi Sang, Ville Nironen, Emma Vikholm, Matti Seppänen, Maria Kinnunen, Antti Kinnunen, Juhani Juntunen (ryhmänohjaaja)
 Alarivi: Johanna Juntunen, Saija Heikkinen, Anna Sivula, Ulrika Möttönen, Tarja Karvonen, Henriika Majahalme, Johanna Kela, Anni Oikarinen

C05

Yläriivi: Pasi Mäkeläinen, Arto Toivanen, Petri Kela
 Alarivi: Riikka Tolonen, Iris Keränen, Enni Juntunen, Otto Puttonen
 (Kuvasta puuttuvat Antti-Juhani Manninen, Mari Poikela ja Anna-Kaisa Väisänen.)

Opettajat

Yläriivi: Anne-Maarit Kiuttu, Anna-Liisa Puoskari, Aila Kupiainen, Ritva Koskivuori, Aulikki Moisio (opinto-ohjaaja),
 Jaana Sillman
 Alarivi: Teresa Lahtinen, Saila Sallinen, Matti Tuura, Juhani Juntunen, Vesa-Matti Juntunen (kouluavustaja),
 Heikki Nilkku

Paltamon lukio

A08

- Yläriivi: Tatu Horto, Tomi Torvinen, Perttu Laakso, Henri Kempainen, Alekski Möttönen, Juho-Pekka Mannermaa, Samu Korhonen, Alekski Leinonen, Dimitri Trudolf
- Keskiriivi: Johan Keränen, Sanna Kempainen, Jenna Korhonen, Mikko Karppinen, Eveliina Härkönen, Arhi Juvonen, Hanna Hyvönen, Anu Kempainen, Joel Karjalainen, Juho Karppinen, Anja Leinonen (ryhmänohjaaja)
- Alarivi: Tarja Huusko, Mira Moisanen, Hayat Mahader, Karoliina Kaipainen, Alekski-Viljami Leinonen, Kalle Moilanen, Inkeri Tervo, Iida Leinonen
(Kuvasta puuttuvat Roni Oikarinen ja Jani Seppänen)

A07

- Yläriivi: Ville Korhonen, Salla Homanen, Tapani Nuutinen, Olli Oikarinen, Esa Töhönen, Antti Kyllönen, Antti Möttönen, Marja Karjalainen
- Keskiriivi: Heikki Oikarinen, Heidi Pyykkönen, Tiia Kuisma, Janne Haataja, Ella Haataja, Esko Väisänen, Simo Moilanen, Satu Haataja (ryhmänohjaaja)
- Alarivi: Jenni Klemetti, Miia Korhonen, Anna Sorjamaa, Titta Majahalme, Elisa Kovalainen, Pauliina Leinonen, Sallamaari Hannonen

AB06

Yläriivi: Juho Pekkala, Lari Tolonen, Ville Torvinen, Jarkko Juvonen, Lauri Karjalainen, Henri Lukkari, Antti Kaipainen
 2. Rivi: Enja Mikkonen, Jenna Leinonen, Taru Vääntinen, Iida Nikkinen, Juulia Husso, Tiitu Laakso, Anne Leinonen, Reeta Karppinen, Tiija Karppinen, Milla Suutari, Antti Sippula (ryhmänohjaaja)
 3.Rivi: Anna Kaakinen, Jenna Kaakinen, Henriikka Kerman, Niina Vierma, Annilotta Korhonen, Hannamari Lukkari, Anniina Leinonen, Maiju Keränen, Anuliisa Honkanen
 Alarivi: Pasi Heikkinen, Tuomas Härkönen, Konsta Savolainen, Niko Shnorro, Nuutti Tervo, Teemu Kempainen
 (Kuvasta puuttuvat Jaana Johansson, Ella Karppinen, Ahti Kempainen, Joonas Möttönen, Antti Nivakoski ja Jyrki Nurminen)

Opettajat

Yläriivi: Veikko Kärki, Markku Turunen, Kari Puominen
 Keskiriivi: Markku Korhonen, Arto Koivukangas, Antti Sippula, Pirjo Hoppo, Anja Leinonen
 Alarivi: Anna-Kaisa Rautiainen, Kati Räsänen, Piia Pekkala, Satu Haataja, Virpi Juvonen, Mervi Rahko, Johanna Vasiljev

Puolangan lukio

A08
Ylärivi: Katariina Manninen, Maarit Ervasti, Susanna Holappa, Mika Luukkonen, Sami Heikkinen, Pieta Kontio
Keskirivi: Jamila Siira, Valtteri Korteniemi, Jari Väisänen, Risto Harri, Toni Moilanen, Tommi Kärki, Hanna Heikkinen, Nonna Nuorala, Irene Hämäläinen-Kölhi
Alarivi: Maria Väyrynen, Heini Hyttinen, Inga Huovinen, Eeva-Stiina Kemppainen, Laura Moilanen, Sofia Heikkinen

A07
Ylärivi: Katja Mustonen, Sanna Nieminen, Jaakko Korteniemi, Elina Karhu
Alarivi: Marika Pulkkinen, Anna-Mari Hiltunen, Mari Lehtola, Laura Heikkinen, Raija Parkkinen

A06

Ylärivi: Lauri Nykänen, Joni Moilanen, Mervi Holappa, Joonas Huovinen, Janika Schwarz
 Keskirivi: Anna Lehmikangas, Matti Heikkinen, Sari Holappa, Lauri Heikkinen, Tapio Moilanen, Anna Sipola, Antti Heikkinen
 Alarivi: Tytti Moilanen, Hanna Nuorala, Petri Kyllönen, Akseli Karjalainen, Eveliina Kyllinen

Hyrynsalmen lukio

AB08

Ylärivi: Ilkka Komulainen (ropo), Anni Keränen, Ilmari Bäckman, Kasper Karjalainen
 Alarivi: Katri Leinonen, Anniina Keränen, Antti Heikura, Heidi Romppainen
 (Kuvasta puuttuu Mikko Salminen)

AB07

Ylärivi: Perttu Karjalainen, Mikael Pulliainen, Petteri Pulliainen
 2. rivi: Timo Pulliainen (ropo/apulaisrehtori), Heidi Heikkinen, Joonas Heikkinen, Jenna Puolakanaho, Joni Puolakanaho, Milja Paldanius
 3. rivi: Virpi Hiltunen, Tiia Enojärvi, Henna Seppänen, Elisa Kemppainen, Stiina-Emilia Kemppainen, Pekka-Eero Keränen
 Alarivi: Lauri Kemppainen, Hans Heikkinen
 (Kuvasta puuttuu Mikko Holappa.)

AB06

Ylärivi: Lassi Vilenius, Teemu Romppainen, Jukka Kemppainen, Juuso Oikarinen
 Alarivi: Minna Väisänen, Katri Moilanen, Marjo-Riitta Heikkinen, Anne Karppinen, Tiina Mustonen, Susanna Kamunen
 (Kuvasta puuttuvat Millamaari Möttönen ja Outi Kemppainen.)

Minun tulevaisuuteni

Heti kun saan painettua valkolakin päähäni, karistan tämän maan pölyt jaloistani. Olen päättänyt yliopistoelämän olevan liian tylsää minulle, joten sen sijaan aion ryhtyä kirjailijaksi. Lähdän metsästämään kadonnutta inspiraatiota Ranskasta, sillä siellä jos missä saan putkautettua menestysromaanin kynästäni – tai pikemminkin kannettavastani. Rikkaan setäni surullisen poismenon johdosta en ole todellakaan puilla paljalla.

Elämä Rivieralla pienestä huvilastani käsin on varsin helppoa. Vaikeudet kuitenkin alkavat, kun hurmaava herrasmiesvaras huijaa minulta perintöni! Käyn vastaiskuun ja pestaudun miehen sisäköksi tarkoituksenani siirtää hänen uusi omaisuutensa takaisin itselleni. Suunnitelmani kärsivät kuitenkin, kun rakastumme toisiimme. Toinen toisemme tuhoaminen ei siis enää kuulukaan ohjelmaan, vaan päätämme mennä naimisiin.

Meidän häämme ovat kauneimmat Havaijin historiassa, ja kaikki eksoottiset linnut pyrähtävät lentoon ensimmäisen aviopuolisoina vaihtamamme suudelman aikana. Minä saan upean miehen lisäksi kreivittären arvonimen, joka on kyllä epäilemättä ostettu jostain.

Paluumatkalla lentokoneen moottoriin tulee vikaa, ja me pelastaudumme autiolle saarelle. Onnistumme rakentamaan saarella kasvavista puista laivan, jolla purjehdimme pois. Henkemme pitimiksi alamme ryöstellä pieniä kalastusaluksia. Pian meistä puhutaan kuin oikeista merirosvoista!

Pääsemme lopulta takaisin Ranskaan, jossa synnyttän kolmaset. Äitinä olo on ehdottomasti parasta mitä tiedän, ja perheemme on tietysti uskomattoman onnellinen. Idylli rikkoutuu, kun nuorin pojista kidnapataan rahan toivossa. Emme usko poliisiin hoitavan juttua tarpeeksi hyvin, vaan lähdemme koko perhe pulassa olevan jäsenemme apuun. Seuraamme

kidnappaajien jälkiä ympäri Eurooppaa. Heidän jäljittämisenä on yllättävän helppoa, koska poikamme on jättänyt meille selviä vihjeitä olinpaikastaan. Löydämme hänet viimein Hollannista. Tapauksesta säikähtäneinä muutamme harhautukseksi kotimaahani Suomeen. Asetumme Turun linnaan, joka onkin jo ollut liian kauan tyhjillään, ja elämme siellä onnellisina elämämme loppuun asti.

Hyvä on, nuo tapahtumat ovat vasta suunnitteluas-

teella. Sen sijaan näen tämän: kumaran selän, ennenaikaisesti harmaantuneet hiukset ja tutisevat kädet, jotka kantavat kahta tavaraa pursuavaa kauppakassia. Naisen ympärillä juoksee lauma kiljuvia lapsia, ja kotona ränsistyneessä rivitaloasunnossa odottaa elämänuskonsa menettänyt aviomies. Kaikki unelmat ovat karanneet kauas tavoittamattomiin, eikä arkihuoliin löydy lainkaan helpotusta. Naisen väsyneet silmät katsovat tyhjyyteen, ja hän miettii, miten selviää taas tästä päivästä. - Ei, tuo nainen en todellakaan voi olla minä!

Yliopistoon, töihin, naimisiin, muutto lähioon ja lapsia - sekä avio-ongelmia tai jopa kenties avioero; niin se tulee menemään. Elämässä keskitytään vain olennaisiin asioihin, ja ajatukset toimivat samassa erehtymättömässä kaavassa: "Mitä tänään syötäisiin? Kuulitko, että naapurin Leilalla on ollut suhde? Minä haluaisin hienomman auton kuin hänellä on. Meidän Pertti-Oskarilta lähti eilen hammas. Näetkö millaisen hameen Saara on kiskonut päälleen, kamalaa! Miksi aina minulle tapahtuu kaikkea pahaa?" Ja on se tietysti kamalan epäkorrektia, jos joku kehtaa tulla valittamaan omia ongelmiaan. Kenenkään elämä ei ole sellaista, kuin nuorena kuvittelee: saisi olla vain hiljaa!

Minä haluan, että minun tulevaisuudestani tulee jännittävä, olkoon se sitten toivottoman kotiäidin tai viekkaan kreivittären elämää. Minusta ei todellakaan tule kärtytisää vanhaa mummoa, joka on pettynyt elämäänsä. Ehkä ne kärtytisät mummotkin olisivat vain tarvinneet pieniä ryöstöretkiä Välimerellä... Olen positiivinen, sillä kaikki menee aina juuri niin kuin toivon!

Anna Peuravaara 06b Suomussalmen lukio

Filiaalin yhteiset tapahtumat

Alkavien ryhmäytymisleiri Roinilassa

Tiistaina 19.8.2008 Roinilaan kokoontui iso joukko opiskelijoita filiaalilukiosta eli Suomussalmelta, Hyrynsalmelta, Puolangalta ja Paltamosta. Tarkoituksena oli viettää mukava päivä Roinilassa pelaten mukavia pelejä, syöden Roinilan hyvää ruokaa sekä tutustuen oman sekä muiden lukioiden alkaviin eli ryhmäytyä. Päivä alkoi sateisesti, mutta onneksi tänä vuonna meille oli varattu linja-auto, jolla pääsimme kuivana perille. Tietenkin sadekampeetkin olivat mukana - ainahan Roinilassa ollaan ulkona, ei sade sitä estä!

Päivä aloitettiin kokoontumalla Roinilan saliin, joka oli aivan täynnä, kun kaikki alkavat olivat sinne saapuneet. Salissa jokaiselta lukiolta oli omaa ohjelmaa, jonka oppilaat olivat etukäteen suunnitelleet. Siellä pelattiin kaikenlaisia pelejä, kuten huutopeliä ja viestiä. Omien tuttoriemme valitsema leikki oli perinteinen ”Tuolta he tulevat poneillansa, pienillä pinkeillä poneillansa.”, ja tilanpuutteen takia siirryimme ulos leikkimään sitä. Vettä satoi, mutta kaikki laittoivat sadekampeet päälle (voi niitä, joilla ei ollut sadekampeita!) ja suuntasivat askeleensa ulospäin. Ulkona meidät myös jaettiin ryhmiin, joiden kanssa kiertelimme rasteja heti ruoan jälkeen. Ryhmissä oli aloitettavia jokaisesta filiaalilukiosta, ja ensiksi siinä sitten esittäydettiin omalle ryhmälle, ennen kuin rynnättiin syömään.

Ruoan jälkeen oli ensin hiukan vapaa-aikaa, jonka aikana pelattiin pingistä ja lentopalloa, ennen kuin siirryttiin tempuradalle. Vettä satoi yhä, mutta uhmasimme säätä ja lähdimme ryhmämme tutorin ohjauksella ensimmäiselle rastillemme. Kaikilla rasteilla tarvittiin ryhmähenkeä: piti keksiä, miten saada pallo kulkemaan kädestä käteen mahdollisimman nopeasti tai kuinka päästä krokotiilejä täynnä olevan joen yli pullokorien avulla. Rasteilla tarvittiin myös tasapainoa ja nopeutta: täytyi yrittää pysyä tasapainossa narun päällä ja juosta mahdollisimman nopeasti lentopallo jalkojensa välissä. Siinä rasteja kiertäessä huomaamattaan alkoi tutustua muihin, ja kyllä se oli hauskaakin! Sitten kun olimme pari tuntia rasteja kierrelleet, niin hyrynsalmelaisten, puolankalaisten ja paltamolaisten täytyi lähteä, vaikka he varmaan olisivat viihtyneet pitempäänkin. No, me suomussalmelaiset sitten kuitenkin jäimme vielä Roinilaan, ja kyllähän meillä keskenäänkin oli hauskaa erilaisia extremelajeja harrastaen, kuten seinäkiipeilyn, korikiipeilyn ja vajereissa keinuen.

Suomussalmen lukiolaisten kommentteja ryhmäytymispäivästä

1. Millainen ryhmäytymispäivä oli mielestäsi?

Annu: Mukava, Roinilassa on aina hauskaa! Ryhmäytyminen jäi kuitenkin vähemmälle.

Emma: Ihan rentoa oli, mutta eipä siellä juuri ryhmäydytty.

Aleksi: Ihan turhaa, koska muiden paikkakuntien lukiolaiset tulivat myöhässä ja lähtivät ennen sovittua kellonaikaa. Siis olihan se ihan mukavaa, mutta järjestävien tutorien kannalta oli huono juttu, ettei pysytty aikataulussa.

2. Mikä oli parasta?

Annu: Tempurata ja kiikku olivat parhaita! En ole ennen kokeillut sitä kiikkuja, ja se oli vain niin jännittävää ja hauskaa.

Emma: Kun saatiin olla pois koulusta ja sai olla Roinilassa. Ja tehtävärata!

Aleksi: Vanha kunnon korikiipeily. Ja tietysti Roinilan ruoka.

3. Mikä oli huonointa?

Annu: Porukkaa oli liikaa, ja ryhmäytyminen jäi vähälle. Olisi ollut kiva ryhmäytyä enemmän oman luokan kanssa.

Emma: Ei oikein ryhmäydytty eikä oltu tarpeeksi pitkään Roinilassa. Oltaisi voitu olla siellä yötä.

Aleksi: Aikataulusekoilu.

4. Oliko parannettavaa? Mitä?

Annu: Aika loppui kesken. Olisi voitu olla siellä yötä. Olisi voitu enemmän keskittyä omaan luokkaan.

Emma: Olisi voinut olla enemmän yhteistä toimintaa, jotta olisi tutustunut muiden koulujen oppilaisiin. Eikös se ollut päivän tarkoitus!

Aleksi: Kaikki lukiolaiset omassa porukoissaan ja suomussalmelaiset Roinilaan yöksi.

Ulkoilupäivä Ukkohallassa

Torstaina yhdeksäs päivä huhtikuuta kaikki filiaalilukiot koontuivat Ukkohallaan viettämään yhteistä ulkoilupäivää. Luvassa oli laskettelua, hiihtämistä, pilkkimistä ja saunamaailma sekä yhteistä toimintaa, joka keskittyi lähinnä umpihankijalkapallon pelaamiseen jäällä.

Aikaisemmin viikolla kerettiin jo manailla huonoa säätä ulkoilupäiväksi, mutta sää yllätti; oli mukavan lämmintä, ei satanut yhtään, ja aurinkokin pilkahteli mukavasti välillä pilvien välistä.

Kuvat kertovat kuitenkin enemmän päivästä, joten:

Paltamolaiset Salla Homanen ja Tiia Kuisma riensivät mäenlaskuun ratsastuksen jälkeen.

Lumi lensi ja meno oli hurjaa pelikentällä, kun lukiolaiset pelasivat yhdessä umpihankifutista!

Oulussa teatterissa

Lukuvuosi huipentui kevään viimeisten kokeiden jälkeen toteutettuun filiaalisen yhteiseen teatteriretkeen. Tänä vuonna bussimme ajelivat Ouluun, jossa oululaisnuoret esittivät huippuosittua klassikkomusikaalia West Side Story. Onneksi olimme olleet varhain liikkeellä ja varanneet liput jo tammikuussa!

Tonyn ja Marian rakkaustarina on yhä ajankohtainen, vaikka Laurensin ja Bernsteinin musikaalin ensiesitys olikin jo v. 1957 Amerikan Broadwayllä. Vieläkin meillä on omat revii-rimme ja tapamme ja ennakkoluulomme. Vieläkin kyselemme: kuulutko meidän joukkoomme? Esitys laittoi pohtimaan, eikö rakkautta yli rajojen voisi hyväksyä, eikö rakkaus voisi poistaa rajoja. Tony ja Maria näyttivät kuten Shakespearen Romeo ja Julia, että vaikka menneisyydestään ei pääse irti, rakkautta ei voi estää mikään.

Oulun esityksessä oli mukana kaupunginteatterin lisäksi kahdeksan oppilaitosta ja yritystä, yhteensä parisataa nuorta. Ohjaaja Heta Haanperä on korostanut, että tässä produktios-

sa nuorison tehtävä ei ole kantaa koko tulevaisuutta: ”- - Se keskittyy ja hiljentyy siihen mitä tapahtuu juuri nyt ja tässä, minussa ja toisessa, meidän välillämme. Taide kuljettaa meitä, esiintyjä, yleisöä, yhteisöä juuri sen hetken – yhteisyyden – äärelle. On tuntunut tärkeältä jakaa tämä kokemus Westiksen nuorten kanssa ajassamme, jossa velloo hajanaisuus ja levottomuus.”

Me katsojat saimme kokea, miten musiikki ja tanssi kertoivat tunteista ja veivät juonta eteenpäin ilman sanojakin. Kun bussit ajelivat yöllä kohti kotejamme, päässämme soivat edelleen *America, Somewhere ja Maria, Maria...*

Kuvat: Oulun teatteri

Perinnevuotta juhlittiin lukioissa

14. divisioonan perinneyhdistyksen perinnevuoden teema vuonna 2008 oli "Nuoriso, arvot ja perinteet". Teemaan liittyen Kainuun lukioissa järjestettiin päivänavaus 5.9.2008. Paltamossa Korpitien koulun pihalla järjestettiin lukion yhteinen lipunnosto. Tilaisuuden avasi Timo Toivonen, joka puhui opiskelijoille perinneyhdistyksen puolesta.

Neljästoista divisioona oli jatkosodan aikainen suomalainen sotatoimiyhtymä, joka muodosti pääosan Lieksan-Rukajärven suunnalla toimineista suomalais-saksalaisista joukoista. Divisioonaa komensi jääkärikenraalimajuri, Mannerheim-ristin ritari Erkki Raappana, toista maailmansotaa edeltäneen ajan Joensuun rajavartioston ja talvisodan Pohjois-Karjalan ryhmän komentaja, jatkosodan loppuvaiheessa myös Ilomantsissa torjuntavoiton saavuttaneen Ryhmä Raappanan komentaja.

Lipun nostivat puheen jälkeen lukion kolmannen vuoden opiskelija Juulia Husso ja oppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja Ville Torvinen.

14. divisioonan perinneyhdistys tarjosi kaikille kainuulaisille lukio-opiskelijoille mahdollisuuden nähdä Raja 1918 -elokuva.

van, ja muutamat paltamolaiset opiskelijat tarttuivatkin tilaisuuteen nähdä Suomen historian merkittävimmistä hetkistä kertova elokuva.

Lipunnostajat ja taustalla puhuja

Huumorin avulla voittoon

Suomussalmen lukio osallistui Rukajärven veteraanien perinneyhdistyksen järjestämään kirjoituskilpailuun, jossa alla oleva Anni Oikarisen teksti sai parhaan palkinnon.

Sota on asia, joka koskettaa suurinta osaa meistä aina. Vaikka sotatantoreena ei olisikaan oma maa tai edes sama maanosa, voimme tuntea surua ja myötätuntoa kaukanakin olevia sodanuhreja kohtaan. Sota herättää epätoivoa ja joskus kummastustakin. Mikä saa meidät ajautumaan siihen tilanteeseen, etteivät sanat enää riitäkään vaan on siirryttävä keskustelemaan tykkien ja käsikranaattien kera?

Sodan henkisiä ja fyysisiä rasituksia ei voi kuvitella, jos ei itse ole joutunut sodan keskelle sotilaana tai siviilinä. Kaikista sodan koettelemuksista huolimatta etenkin suomalaiset sotilaat kuvataan aina kirjoissa ja elokuvissa hilpeiksi huumoriveikoiksi, jotka jaksavat vinoilla ja laskea leikkiä. Se käy hyvin ilmi myös Antti Tuurin teoksista Rukajärven tie ja Elämä isänmaalle otetuista katkelmista: ”Minä panin vähän leikkiksi ja sanoin, että mahdetaanko täältä pojille muuta kuin selän sija saada lohkaistuksi.”

Minusta tuntuukin, että juuri huumorin avulla suomalaiset sotilaat ovat jaksaneet taistella voitokkaasti läpi vaikeiden taistelujen. Tietäähän sen itsekin, miten paljon oma suhtautuminen vaikuttaa kaikkien asioiden kulkuun.

Ihailen suuresti suomalaisten sotilaitten rohkeutta. Antti Tuurin katkelmistakin huomaa sen, millä asenteella sotaan on oikein lähdetty: ”Yksi meidän mies Lapinlahdelta oli saanut lääkäriä tenttupullon. -- meidän jokaisen piti maistaa siitä pullosta rajanylityksen kunniaksi, ulkomaille lähdön kunniaksi. -- Kyllä meillä ainakin oli sellainen henki, että nyt mennään kun on siihen mahdollisuus.” Tästä huomaa hyvin

sen, miten suomalaiset ovat hyväksyneet tilanteen ja päättäneet rohkeasti kohdata sen, mitä on tulossa. Ehkäpä tässä on juuri kysymys siitä kuuluisasta suomalaisesta sisusta.

Erityisen hienoa mielestäni on kuitenkin se, miten sotilaat ovat huolehtineet taistelutovereistaan. Kaikissa suomalaisissa sotakirjoissa tämä nousee aina vahvasti esille, niin myös Antti Tuurin katkelmissa: ”Jonkun puunrungon takana näin -- luutnantti Silventoisen -- joka makasi puun takana jalkaan haavoittuneena. Leikkasin puukolla saappaan halki, sain verisen jalan saappaasta. -- Annoin ensiapupakkaukseni luutnantille ja lähdin; juuri samalla Silventoinen vielä haavoittui käteen.” Se, että asettaa toisen hengen oman henkensä edelle, on todellista rohkeutta.

Sota on kauhistuttavaa ja pelottavaa. Siitä jää kaikille sen kokeneille varmasti hirveitä muistoja. Monet menettävät läheisiään, kuten minun mummunikin isänsä. Monilta menee kotikin. Vielä tänäkin päivänä kaikissa dokumenteissa sodan muisteleminen saa veteraanien silmät kyyneliin.

Ihailen suunnattomasti suomalaisia sotilaita, jotka ovat urhoollisesti jaksaneet taistella maamme puolesta eivätkä ole antaneet huumorinkukaan kuolla sodan raakuuksien keskellä. Olen heille kaikille, niin kaatuneille kuin sotaveteraaneillekin, hyvin kiitollinen siitä, että saan asua rauhallisessa, itsenäisessä Suomessa.

Rajoilla 1918

Pidätkö historiaa kaukaisena ja ikävänä? Eivätkö nimet, vuosiluvut, sodat ja muut tapahtumat jää mieleen, vaikka kuinka haluaisit? Oletko kyllästynyt tositapahtumiin perustuviin elokuviin, jotka vastaavat kyllä historiantutkijoiden ja muiden ”sivistyneiden” ihmisten mieltymyksiin mutta jättävät tavalisen tassuttelijan kylmäksi? Mahdollisena muutoksena tähän asenteeseen on kotimainen elokuva, jonka jälkeen voit mahdollisesti alkaa nähdä historiaa uudessa valossa. Näin kävi ainakin minulle. 14. divisioonan perinneyhdistys antoi 4.9.2008 kaikille Kainuun toisen asteen opiskelijoille mahdollisuuden päästä katsomaan ilmaiseksi elokuvaa Raja 1918.

Raja 1918 on Suomessa 30.11.2007 ensi-iltansa saanut kotimainen elokuva, jonka on ohjannut Lauri Törhönen, käsikirjoittanut Aleksis Bardy ja tuottanut Jörn Donner. Elokuvan kesto on 154 min. Raja 1918 perustuu Jörn Donnerin alkuperäisideaan. Se on historiallinen rakkausdraama, joka kertoo nuoren Kapteeni Carl Von Munckin tarinan. Von Munck (Martin Bahne) lähetetään kansalaissodan jälkeen keväällä 1918 pieneen Rajajoen kylään perustamaan rajaa Suomen ja Neuvostoliiton välille. Rajajoella on vain valtioita yhdistävä silta, jota ihmiset molemmilta puolilta käyttävät kuin mitä tahansa kylänraitia. Kyseinen raja on olemassa vain virallisissa papereissa, ja tämän tiedon takomiseksi paikallisväestön mieliin Von Munck joutuu tekemään paljon töitä. Hänen pitää myös tehdä vaikeat päätökset siitä, ketä rajan yli päästetään, kun monellakaan ei ole henkilötodistusta. Näistä seuraa karanteenin perustaminen ja myöhemmin jopa teloitusten aloittaminen. Kaikkien velvollisuuksiensa keskellä Von Munck rakastuu paikalliseen opettajaan Maaria Lintuun (Minna Haapkylä), joka on salaa kihloissa Kiljusen (Tommi Korpele), etsintäkuulutetun punakapinallisen kanssa. Raja joutuu kaaoksen valtaan, kun Neuvostoliiton aloittamat puhdistukset keisarivallan kaatumisen jälkeen saavat sadat ihmiset tulviin kohti rajaa.

Raja sijoittuu ajallisesti vuoteen 1918, kun Suomessa punaisten ja valkoisten veriveljien välillä käyty kansalaissota päättyi valkoisten voittoon. Elokuvassa on koskettava rakkausdraama, jossa päähenkilöt joutuvat taistelemaan sekä henkisillä että käsin kosketeltavilla rajoilla. Von Munck taistelee kahden maan lisäksi velvollisuudentuntonsa ja rakkauden rajoilla, Maaria Lintu taas lain ja laittomuuden ja kahden miehen, Von Munckin ja sulhasensa Kiljusen välissä. Elokuvassa on kerrottu suurimmalta osin Kapteeni von Munckin mutta osaltaan myös Maaria Linnun näkökulmasta.

Carl von Munck, jota näyttelee Martin Bahne, on oppinut ja fiksu mies, jolla riittäisi vastuuntuntoa vaikka muille jaettavaksi. Kuten elokuvassa halutaan näyttää, Kapteeni Von Munck on mies johon voi luottaa, ja hänet on kuin luotu johtajan asemaan. Ainoastaan rakkaus saa hänet aivan pois raitteiltaan. Maaria Lintu, jota esittää Minna Haapkylä, on vahva, fiksu ja omapäinen nainen. Hän on humanisti, pysyy vahvasti omissa kannassaan eikä halua jakaa itseään minkäänlaisiin

värikasteihin. Hän on, toisen päähenkilön tavoin eräänlainen johtajahahmo.

Ehdoton suosikkiahahmoni elokuvassa on venäläinen Majuri Gentsch, josta elokuvan aikana tulee Von Munckin hyvät ystävä ja uskottu. Hän on oppinut mutta myös erittäin hauska, eikä hän murehdi turhia vakavammassakaan tilanteessa. Von Munckin ja Majuri Gentschin ystävyys toi elokuvan synkkiin aikoihin iloa ja naurua.

Vaikka elokuva ei perustu tositapahtumiin, se kertoo kaunistelematta asioista, joita on oikeasti tapahtunut maamme historiassa. Esimerkiksi aluksi lähes sensuroimattomat ampumakohtaukset saattavat järkyttää, mutta loppujen lopuksi ne ovat ainoastaan oikeasti tapahtuneita asioita, mikä pitää katsoessa ymmärtää. Hyvä asia oli, ettei näillä ”verta ja suolenpätkiä” kohtauksilla ruvettu mässäilemään, vaan niitä esitettiin silloin, kun tarina ja elokuvan uskottavuus sitä vaati.

Raja 1918 on mielestäni hyvä esimerkki historiallisesta elokuvasta. Sen tapahtumia ja vuorosanoja ei ole tylsästi vain repäisty suoraan historian lehdiltä vaan mukana on aitoa huumoria ja aidon elämän tuntua. Odotukseni elokuvan suhteen ylittyivät täydellisesti. Olin varautunut viettämään kaksi todella ikävyyttävää tuntia syöden yli 700g karkkia mutta ennen kuin huomasinkaan istuin elokuvateatterissa täysin elokuvan lumoissa, kyöneleet silmissä. Kunpa kaikki historialliset elokuvat olisivat tätä luokkaa.

Titta Majahalme Paltamon lukio A07

Pienten lukkioiden XIII kehittämisseminaari 2.-3.4.2009 Paltamon lukiolla

Kainuun maakuntakokeilu ja siihen liittynyt pienten lukkioiden hakeutuminen Paltamon lukion siipien suojaan on ollut Suomen lähilukioverkoston mielenkiinnon kohteena jo kolmena vuotena. Olin itse esittelemässä filiaalilukioverkostoa Ristiinassa keväällä 2007. Timo Pulliainen oli osallistujana Korpilahdella 2008 ja sai vastailta moniin uteluihin tekemisistämme. Samalla hän toivotti osanottajat tervetulleeksi Paltamoon keväällä 2009.

Seminaari tarjosi monipuolisen kuvan hallintokokeilusta ja erikoisesti filiaalilukioverkoston aikaansaannoksista neljän vuoden aikana. Meille itsellemme ei seminaari tarjonnut paljoakaan uutta, koska olemme verkottumisen ja yhteistyön eturivin lukioverkko Suomessa. Päinvastoin meillä oli paljon annettavaa vieraillemme. Palaute seminaarista kertoo osaltaan osanottajien kiinnostuksen tason ja hyödyn kuulemastaan ja näkemästään. Ilahtuneita olimme Paltamon ja Puolangan kunnanjohtajien, Arto Laurikaisen ja Seppo Rajalan, läsnäolosta.

Lääninsivistysneuvos Pertti Kokkonen on lähtenyt myös tukemaan lukioverkon säilymistä kohtuukustannuksin asutuskeskusten ulkopuolella koulutuksen saavutettavuuden turvaamiseksi. Verkottuminen ja tiivis yhteistyö lähilukkioiden kanssa on ratkaisu lukiokoulutustarjonnan säilyttämiseksi paikkakunnalla yhdessä perusopetuksen yläluokkien opetusryhmien kanssa. Pienikin lukio mahdollistaa yhteistyössä perusopetuksen kanssa pätevien opettajien palveluiden säilymisen mahdollisimman monessa aineessa. Saavutettavuus on tärkeämpää kuin valinnaisuus. Monipuolinen yleissivistys on tulevien vastuukantajien perusta menestykseen. Luovuus, itsetunto ja kielitaito antavat eväät tulevaisuuteen. Tärkeää on opettajien kyky opettaa ja kohdata nuoria sekä antaa aikaa ajatella, ymmärtää ja omaksua.

Kainuun filiaalimallin esittely sai osallistujat kiinnostuneiksi verkottumisen mahdollisuuksista

Jorma Kauppinen Opetushallituksesta toi terveisitä uusista suuntaviitoista. Suullinen vieraiden kielten kielitaito ja sen arviointi on lähiajan haaste, samoin oppimisen tunnustaminen. Monella paikkakunnalla maahanmuuttajanuoret tuovat ajateltavaa lukio-opiskeluun, kun suomen kielen taito on vajavainen. Yhteisöllisyys on noussut ikävien tapahtumien seurauksena merkittävään asemaan. Meidän on mietittävä yhteisöllisten toimintamuotojen kehittämistä, erikoisen tärkeää se on meille filiaalilukioverkostossa. Ammatillisen koulutuksen laatuajattelu on tulossa myös lukiokoulutukseen, mitä on laatu, saako rahalla laatua. Olemmeko saamassa laatuasiakirjan käyttöömmekö, mitä kirjoitetaan opetussuunnitelmien perusteisiin? Myös ylioppilaskirjoitukset saavat kehittämissykehdyksiä, milloin tietokoneet ovatkaan salissa kirjoittajien käytössä. Tärkeä viesti oli kannanotto perinteisen yleislukion puolesta. Se on edelleen pääasia ja erityisen koulutustehtävän lukiolupia saa vain tarkan harkinnan jälkeen.

Kainuulaisia esityksiä kuulumme kouluneuvos Raili Kempaiselta, koulutuslautakunnan puheenjohtaja Aki Räisäseltä, Puolangan kunnan sivistyslautakunnan puheenjohtaja Anja Alanteelta ja rehtori Matti Tuuralta. Oheisseminaareissa oli seuraavat teemat ja vetäjät: Kuraattori Sanna Juttulan johdolla pohdittiin opiskelijoiden hyvinvointia koko kouluyhteisön hyvin-

Ruokailu ja kahvittelu oli järjestetty Paltamossa osanottajien mielestä erinomaisesti

voinnin pohjana. Anja Alanteen vetämänä pohdittiin, onko paikallinen lukio rikka alueen päätöksenteon silmässä. Matti Tuura jatkoi lukiodien verkottumisen onnistumisen kuvaamista filiaalilukiomallissa. Neljännessä seminaarissa pohdittiin yhtenäistä peruskoulua esikoulusta lukioon -teemaa Paltamon mallin pohjalta apulaisrehtori Anja Alasalmen johdolla Veikko Kärjen ollessa sairaana.

Osanottajien palaute kertoo meidän ja erityisesti paltamolaisen onnistumisesta seminaarin järjestelyissä erinomaisesti. Paltamon lukio oli valmistautunut hyvin olosuhteiden järjes-

tämiseen, ruoka- ja kahvitarjoilut sujuivat hyvin ja ruoka oli maittavaa. Paltamon Sydän hoiti majoituksen ja iltajuhlan asi-
antuntemuksella. Omasta puolestani seminaarin johtajana kiitän kaikkia järjestelyissä mukana olleita työstä vieraidemme viihtyvyyden takaamiseksi. Viestimme meni myös varmasti perille.

Matti Tuura

Fysiikkaa kotoa käsin

Tiistaina 20.1.2009 Paltamon lukiossa kokeiltiin fysiikanopetusta etäopiskeluna. Idean innovaattori, Paltamon lukion fysiikanlehtori Arto Koivukangas lähetti kaksi opiskelijaa kotiinsa seuraamaan opetusta tietokoneelta. Opetuksen seuraamiseen tarvitaan ainoastaan tietokone ja laajakaistayhteys, mikrofoni ja kamera monipuolistavat vuorovaikutusta mutta eivät ole välttämättömiä.

Kotiin lähetettyjen opiskelijoiden, Salla Homasen ja Simo Moilasan mukaan tekniikka toimii tarpeeksi hyvin tehdäkseen etäopiskelusta mielekästä. Lähiopetus on molemmille kuitenkin ykkösvaihtoehto. Paltamon lukion rehtori Veikko Kärki tiivistä asian hyvin sanoessaan, ettei etäopetus ole oppilaalle uhka vaan arvokas lisä. Mahdollisuus etäopiskeluun

ei tuo mukanaan lisää velvoitteita, kuten sairaanakin ruudun ääressä istumista, vaan on tarkoitettu mahdollistamaan opetukseen osallistuminen esim. toipilasaikana.

Etäopetus on myös hyvä mahdollisuus syrjäkyliltä tuleville: koululle ei tarvitsisi tulla päivinä jolloin ohjelmassa on vain yksi oppitunti.

Referoitu Kainuun Sanomien (25.1.2009) artikkelista ”Fysiikantuntia voi käydä jo kotona”

Kuva: Kainuun Sanomien arkisto, Antti Kärkkäinen

Fysiikanopettaja Arto Koivukangas opettaa, ja toisen vuosikurssin opiskelija Salla Homanen opiskelee kotonaan.

Seiskaviikko

Suomussalmen abien juhlat

Suomussalmen lukiolla vietettiin perinteisesti vauhdikasta seiskaviikkoa helmikuussa. Abit olivat ansaitusti juhlien keskipisteinä muutaman päivän, ennen kuin jatkava ikäluokka pääsi perjantaina tanssimaan wanhoja.

Keskiviikkoiltana jatkavat järjestivät tänäkin vuonna hotellilla lukulomaan valmistautuneille abiturienteille potkiaiset. Ohjelmassa oli hauskoja pelejä, tanssimista ja yhdessä olemista. Huhujen mukaan osa abeista oli innostunut muutaman veren alkoholipitoisuutta nostattavan juoman jälkeen myös karaokesta. "Ilta oli oikein mukava ja onnistunut", kertoi Maiju Karttimo 07A:lta.

Torstaina juhlakalut selviytyivät aamutuimaan koululle viettämään penkkareitaan. Käytävällä vilisi tuttuja hahmoja muun muassa saduista ja juorulehtien sivuilta. Ennen kuin penkinpainajat kiipesivät rekkojen kyytiin, he järjestivät lukiomme salissa Big Brother -teemaisen juhlan. Talk shown emäntänä nähtiin Vappu Pimiän sijaan erehdyttävästi Marilyn Monreota muistuttanut abityttö. Abiturientit olivat kuvanneet hauskoja videoita mainoskatkoineen, ja nähtiinpä valkokankaalla myös vaihtaritervehdys Ailalta Amerikasta asti!

Muutaman viikon ennen penkkareita alkavia ja jatkavia ihmetytti aulassa ollut rajattu sohva-alue, jolle ei ollut abien lisäksi muilla asiaa. Muutama rohkea uhmasi joko muistamattomuuttaan tai sitten ihan tietoisesti tätä käskyä, ja sai nimensä koristamaan ehkä rajattua aluettakin salaperäisempää mustaa listaa. Listan tarkoitus paljastui viimein torstaina, kun listalaiset saivat abien talk show'ssa eturivin paikat ja pääsivät muun muassa riisumaan vaatteitaan pelien merkeissä.

Ohjelmassa oli myös vierailuja päiväkirjahuoneessa, Marilyn-emännän tiukkoja kysymyksiä ja abibändin musisointia. Iloksimme saimme nähdä todella onnistuneet ja osuvat imitaatioesitykset abiturienttien ryhmänohjaajista Juhani Juntusesta ja Heikki Nilkusta. Lopuksi abit tietysti häädettiin talostaan Big Brother -ohjelman tapaan, jonka jälkeen he lähtivät penkkariajelulle ja tietysti polttamaan pulpettia torille. Perinteiden mukaisesti jatkavan ikäluokan kunniatehtävänä oli jäädä siivoamaan lukiota.

Wanhojen tanssit ja cocktailit

Perjantaina Suomussalmen lukiolla järjestettiin tuttuun tapaan wanhojen tanssit kahteen kertaan, päivällä ja illalla. Tänä vuonna tanssilattialla oli 19 paria ja ohjaajana toimi Hanna-Kaisa Koski. Tyttöjen mekot olivat kauniit ja värikkäät. Pojilla oli komeat mustat puvut. Tanssiesitykset olivat mahtavat. Perinteisten vanhojen tanssien lisäksi esitettiin yllätysnumero, jonka olivat suunnitelleet Emmi Tolonen, Kirsimarja Säkkinen ja Petra Korhonen. Tämän jälkeen myös yleisö sai käydä pyörähtämässä tanssilattialla.

Kun iltaesitys täpötäydellä liikuntahallilla oli ohi, juhlakansa siirtyi lukion puolelle perinteiseen cocktail-tilaisuuteen. "Wanhojen" lisäksi herkkupöydästä nauttimiseen osallistui ennätysmäärä vanhempia ja sisaruksia, ja emännät saivat runsaasti kiitosta illan menusta. Juhlan tunnelmaa kohotti vielä Anna-Kaisan, Iidan ja Petrin esittämä piano- ja viulumusiikki.

Aila Kupiainen kiitteli tanssijoita tervehdyssanoissaan. Hän totesi päivän olevan myös opettajille mieluisa: "On joka vuosi yhtä sykähdyttävää nähdä tutut oppilaat juhlapuvuissaan."

Tanssijoiden puolesta puheenvuoron käytti Erno Heikkinen. Hän korosti tanssikurssin hyödyllisyyttä ja koko tapahtuman oppilaita yhdistävää merkitystä. "Yhdessä tekemisen porukkaan on liitettävä vielä vanhempamme, jotka taisivat menettää tässä rulljanssissa pari kuukausipalkkaa", hän kiitteli tautajoukkoja. Ohjaaja Hannakaisa Koski sai tanssijoilta ruusuja ja kiitollisen halauksen.

Hyvää ruokahalua! Emännät odottavat juhlaväkeä Suomussalmen lukion vanhojen iltatilaisuuteen.

Penkkareitten pukuloistoa Suomussalmella

Kirsimarja ja Johannes

Suomussalmen vanhojen tanssit: Avaustanssi, Tango Jealousie, Kehruuvalssi, Do-Sa-Do Mixer, Doublevska-polkka, Pas D'espagne, Salty Dog Rog, Wienervalssi ja yllätysnumero.

Puolangan abien potkijaiset ja wanhat

Puolangan lukiolla vietettiin riehakasta seiskaviikkoa abien ökötyksen ja vanhojen tanssien merkeissä. Ennen juhlien alkua tarjosi kuitenkin abien ryhmänohjaaja Anna Lehmikangas ja apulaisrehtori Tuomas Karjalainen abeille kahvit. Samalla Lehmikangas kiitti opiskelijoita.

Sitten oli vuorossa kakkosten ohjelma ruokalassa. Edellisvuotista simputusta muistellen kakkoset kostivat abeille tarjoamalla abeille näkkileipää ja mehua. Tämän jälkeen juontajat johdattivat tapahtuman hupaisiin seuraleikkeihin kuten karvaisten säärtien tunnistukseen ja kiljun valmistukseen. Illalla, juhlan jälkeen, koristelivat abit lukion uuteen kuosiin seuraaville ikäluokille ihmeteltäväksi.

Seuraavana aamuna oli vuorossa ykkösten kiusaamista, ökötystä, teemanaan Big Brother. Tehtävissä ykköset laitettiin muun muassa moshamaan ja tanssimaan kantria, sekä poseeraamaan uima-asuissa. Lisäksi palkittiin vuoden ökönä Jari Väisänen.

Päivemmällä oli vuorossa abien järjestämä opettajain juhla. Juhlassa opettajille annettiin persoonallisia tehtäviä: apulaisrehtori Tuomas Karjalainen sai esittää fanina erään Pokemon-hahmon muuntautumisen ja matematiikan opettajat saivat ratkottavakseen matemaattisia pulmia. Jokaiselle opettajalle oli esityksestään erityisellä lahjalla. Juhlassa oli myös oma versio Hymy pyllyyn-tv-ohjelmasta. Abit esittivät näytelmiä eri opettajien manneereista, eikä opettajien hymy suinkaan pysynyt piilossa.

Torstaipäivässä oli aistittavissa miltei kansanjuhlan tuntua, kun lukion alapihalla seurattiin runsain joukoin

17 abiturientin "ulostempausta". Abit olivat löytäneet oman elämänsä supersankarit mikäli asuja oli uskominen. Kuormuriin kannettiin niin hämähäkkimies, kuin batmankin. Auton kylkeä koristavat lausahdukset julistivat "abeille myönnetyn elinikäisen poissaolon" ja "äidin olevan ylypiä".

Perjantaina kakkoset pääsivät valtaan ja juhlistivatkin tätä merkittävää tapahtumaa perinteisellä vanhojen tanssilla. Puolangan lukion seitsemän paria julisti valtaansa sekä päivällä että illalla.

Tanssit etenivät perinteisestä poloneesista vauhdikkaisiin pyörteisiin John Travoltan tähdittämän Grease-musikaalin hengessä. Neitosten kavaljeerit saivat laittaa itsensä likoon koettaessaan valloittaa "pink ladynsa". Uljas ohjelmanumero huipentui katosta vapautettuun ilmapallomereen.

(Referoitu Puolanka-lehdestä)

Paltamon vanhojen tanssit

Paltamon lukion vanhat pääsivät esittämään vaivalla hankittuja tanssitaitojaan helmikuussa. Viikko numero seitsemän on tunnetusti yhtä juhlaa, koulua on tuskin nimeksikään sillä opitunnit on monesta kohtaa korvattu oppilaiden järjestämällä hauskoilla tapahtumilla. Penkkarit, lentopallo ja tanssi valtasivat alaa tämänkin vuoden lukujärjestyksestä.

Keskiviikkona 11.2 vanhat tanssivat jo aamusta, yleisönään alakoulun oppilaat ja päiväkerholaiset. Aamutanssit olivat tavallaan viimeinen harjoitus oikeille Vanhojen tansseille, eli seuraavalle illalle, ja pahin jännitys saatiin kätevästi taltutettua harjoitusesityksen puitteissa.

Torstaina 12.2 klo 19.00 alkaneet tanssit tanssittiin onnistuneesti. Ohjelma koostui kymmenestä eri tanssista - mukaan oli otettu perinteisten tanssien, kuten cicapon ja Perhevalssin lisäksi myös amerikkallaisia tansseja. Varsinaisen ohjelman loputtua oli aika tanssittaa vanhempia, karkuun juoksevia pikuisaruksia ja muita sukulaisia.

Perjantaina oli viimeinen tilaisuus ottaa kaikki irti tilaisuudesta pukeutua hienosti. Tanssit esitettiin tällöin yläkoululle ja lukiolle. Esityksessä näkyi, ettei juuri kukaan enää jännittänyt ja asut sen kuin kaunistuivat: tytöt saivat kaulaansa kavaljeeriensa kravatit antaen korvauksesi omat kaulakorunsa ja jopa hansikkaansa. Vanhat kävivät tällöin myös päivällisellä Paltahovissa. Ennen ruokailua osa tanssipareista kävi vielä esiintymässä Päiväkeskus Kanervassa täkäläisille senioreille.

Vanhojen tanssit olivat elämys kaikin puolin. Ainoa huono puoli on se, että ne ovat vain kerran elämässä.

Paltamossa oli seiskaviikolla mitä erikoisinta ohjelmaa

Abeja kohdeltiin Paltamossa kuin julkiksia

Abit seiskaviikon hulinassa

Lukiossamme seiskaviikko on kenties koko opiskelun odotetuin kohokohta, joka tunnetaan myös niin sanottuna ”Hulinaviikkona”, kiitos ryhmänohjaajamme Antti Sippulan. Perinteitä kunnioittaen pelasimme keskiviikko iltapäivänä Abit vastaan opettajat lentopallo-ottelun. Abien yhteinen pukeutumiskoodi oli 90-luvun junttiteema, jonka ansiosta saimmekin ihastuttaa yleisöämme neonvärein, verryttely- ja tuulihousuin sekä meikein ja kampauksin. Myös musiikki oli suurimmaksi osaksi teeman mukainen, taattua ysäriä. Haasteessamme vaadimme opettajiakin pukeutumaan yhtenäisiin asuihin, joten näimme pelikentällä sinisiin hameisiin ja enkelinsiipiin sekä kruunuihin sonnustautuneita kilpakumppaneita. Myös pelin lopputulos oli perinteiden mukainen, Abit ratkaisivat pelin voitokseen viimeisessä erässä.

Illalla saimme nauttia Vanhojen järjestämästä Abi-illasta, jossa saimme kehittää vatsalihaksiamme nauramalla, ja antaa mahamme täyteen kaikenlaisia herkkuja. Torstaiamuna pidimme aamunavauksen, joka koostui stand up -komiikasta, opettaja-parodioista, videoista ja palkintogaalasta, jossa palkittiin opettajia sekä opiskelijoita alemmiltä vuosikursseilta. Iltapäivällä vuorossa olivat penkkarit, jossa abeja kohdeltiin kuin tähtiä vanhojen keksimän julkkis-teeman mukaisesti aina punaista mattoa, lööppejä ja perässä juosseita paparazzeja myöden. Puhun varmasti kaikkien abien puolesta sanoessani, että meidät heitettiin ulos tyylillä! Jälleen abien pukeutuminen penkkareissa oli hyvin värikästä ja mielikuvitusrikasta. Huikean viikon päätti lauantaina abiristeily, jonne halukkaat suuntasivat yhdessä Suomussalmen abien kanssa (kiitos yhteistyöstä Johannalle ja Elinalle, saatiin vauhdikas ja hieno reissu aikaan!). Kokonaisuudessaan seiska-viikko oli aivan mahtava ja kaikkine kokemuksineen todella mieleenpainuva! Kiitos Paltamon lukion abit 2009 - ”rankka viikko” säilyy nyt kultaisena muistoissamme.

Anne Leinonen A'06

Paltamon tytöt edustuskunnossa

Hyrynsalmen wanhoja

Piiri pieni pyörii nyt hyvin, mutta olisittepa nähneet harjoitukset. Monen tunnin hikoilu, rakoille menneet jalat ja yleinen sekasorto (kiitos Raija-Liisalle siitä, ettei hän menettänyt hermojaan).

Marssi vapauteen. Ryhdikkäät tanssijat ottivat yleisönsä haltuun sekä päivä- että iltanäytöksessä. Yleisöä kertyikin runsaasti, sillä ala- ja yläkoulun oppilaat olivat seuraamassa tanssiaisia.

Menestyksekkäät, väsyneet ja onnelliset. Tosin yksi Hyrynsalmen komistuksista ei silti näytä kasvojaan.

Punainen, sininen ja vihreä lukukauden suosikkivärit. Ensimmäiset tytöt menivät kampaajalle jo kello viisi. Joillakin oli aika myös meikkaajalle. Pojista kukaan ei ottanut rohkaisuryppyä, mutta yksi turvautui meditaatioon ja hyvin meni. "No pain, no gain."

Loppunäytös: "Niin jyrävä on rakkaus!" Karskeimmankin kainuulaisen miehen sielusta löytyy aito latino. Meillä on rytmi veressä!

Oppilaskuntien toimintakertomukset

Hyrnsalmi - ideoita lentelee

Hyrnsalmen lukion oppilaskunnan toiminta lähti käyntiin heti ensimmäisenä koulupäivänä syksyllä. Opiskelijoiden tilaamat kirjat piti löytää kaikille ja niin kuin lähes aina, muutama jäi uupumaan lähettäjien virheiden takia, mutta asiat saatiin pian kuntoon ja opiskelijat kirjansa.

Lukion uusista ensimmäisen vuoden opiskelijoista valittiin uusia jäseniä oppilaskunnan hallitukseen ja kiinnostus hallitukseen liittymiseen oli yllättävää, siispä saimme hieman useamman uuden jäsenen kuin mitä olimme arvelleet. Syksyllä oppilaskunta järjesti myös koulukuvauksen, jonka palveluntarjoaja oli tarkoin mietitty ja kilpailutettu muutaman ehdokkaan joukosta. Järjestimme syksyllä myös taksvärkin, jonka tuotot menivät Suomen sydänsairaille lapsille.

Sen jälkeen oppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja ja sihteeri, Teemu Romppainen ja Lassi Vilenius, päättivät jättää hallituksen ja keskittyä kirjoituksiin lukemiseen. Osa hallituksen jäsenistä kävi edustamassa Hyrnsalmea Suomen lukioalaistenliiton vuosittaisessa liittokokouksessa. Loppuvuodesta pidimme yhdessä Suomussalmen lukion oppilaskunnan hallituksen kanssa kokouksen Suomussalmella, jossa pohdimme mm. video-opetusta, sen parantamista ja sen ongelmia.

Uusi vuosi ja uudet kujeet, vai?

Suoraan sanottuna kevätpuoli on ollut paljon hiljaisempaa oppilaskunnan hallituksen toiminnan osalta, mutta on sitä joutain tehty. Jo perinteeksi muodostuneen jokavuotisen Helsingin reissun matkakustannukset oppilaskunta rahoitti lähes kokonaan, kun kunnalta ei avustusta tullut.

Saimme myös uuden jäsenen keskellä vuotta, Jenna Romppaisen, kun hän vaihtoi Kajaniin lukiosta Hyrnsalmen lukiioon. Kaikki jäsenet olivat yhtä mieltä siitä, että poikkeus siihen, että jäsenet valitaan syksyllä, voidaan tehdä, koska tilanne oli erikoinen.

Keväällä on ideoita lennellyt, mutta toteutus jäänyt toistaiseksi vähäiseksi. Jonkinlainen teemapäivä on tarkoitus vielä pitää, mutta tätä kirjoittaessa sekin on vielä suunnittelu tasolla. Kirjatilausasioiden kanssa pitää kiirettä näin loppukeväästä, mutta toivottavasti saamme hoidettua asiat aikataulussa kuntoon, niin saamme lukioon kirjat myös ensi vuonna. Lopuksi kiitos ja kumarrus ja hyvää loppukevättä ja kesän odotusta!

Terveisin,

Mikko Holappa
Hyrnsalmen oppilaskunnan
hallituksen puheenjohtaja

Oppilaskunnan hallitus:

Mikko Holappa pj, Hans Heikkinen sihteeri ja vara pj, Mikko Salminen rahastonhoitaja, Lauri Kemppainen, Joni Puolakanaho, Kasper Karjalainen, Anni Keränen, Jenna Romppainen, Heidi Romppainen ja Ilmari Bäckman

Alarivi vas: Hans Heikkinen, Kasper Karjalainen, Lauri Kemppainen,
Ylärivi vas: Lassi Vilenius, Anni Keränen, Joni Puolakanaho, Ilmari Bäckman,
Teemu Romppainen, Heidi Romppainen

Suomussalmi - kevätterveiset

Aloitimme lukuvuoden 2008 alkavien ryhmäytymistä suunnitteleamalla. Ryhmäytyminen oli yhteinen koko filiaaliverkoston kanssa, ja se pidettiin leirikeskus Roinilassa. Ohjelmassa oli joka koulun pieni ohjelma, kuten peli tai leikki, sekä meidän oppilaskuntamme hallituksen ja tutoreiden suunnittelema rastirata, jossa oli ryhmäyttäviä rasteja ympäri Roinilan piha-alueita. Seuraavana päivänä saimme uuden puheenjohtajan Petra Korhosen. Syksyn kokouksissa käsiteltiin lukion remonttiin liittyviä asioita sekä markkinointikeinoja. Kävimme kertomassa lukiosta peruskoulun päättävälle ikäluokalle.

Hallituksemme järjesti yhdessä tutoreiden kanssa joulujuhlan, jossa juontajina toimivat joulupukki ja joulumuori. Juhlassa oli muun muassa musiikkiesitys Iloisen Ompeluseuran esittämänä sekä tanssi- ja musiikkiesitys Päivänsäde ja Menninkäinen. Kuulimme myös indonesialaisesta joulusta Mia Kelalta, joka on kotoisin Indonesiasta. Myös venäläiset vieraamme Kalevalasta pitivät pienen grafiikkaesityksen, ja tämän lisäksi oppilaskunnan hallituksella ja tutoreilla oli pikkujouluohjelmana lyhyt näytös, jossa juontajamme seikkailivat.

Kevään kokouksissa suurena aiheena oli loppukeväästä alka-va lukion remontti. Piristykseen arkeen pidimme viikolla 12 väri- ja teemaviikon. Maanantaina näimme oppilaita pinkkiin ja keltaiseen pukeutuneena, tiistaina olivat päälle unohtuneet yövaatteet, ja perjantain kunniaksi oli puettu bilevaatteet. Voittaja löytyi jatkavasta ikäluokasta, ja muutama opettajakin sai kunniamaininnan.

Kevään ulkoilupäivää suunniteltiin yhdessä muiden filiaalilukioiden oppilaskuntien hallitusten kanssa. Tehtävänäme oli keksiä yhteisohjelmaa, johon kuului muun muassa umpihankifutis. Koulumme hallitus ja tutorit menivät jo päivää aikaisemmin Ukkohallaan vuokraamallaan mökille, jossa suunniteltiin uusia tapahtumia sekä parannettiin yhteishenkeä saunan, ruoan ja jääkiekon katselun merkeissä. Ulkoilupäivä sujui mallikkaasti, ja sääkin suosi meitä. Umpihankifutiksen pelaajiakin oli eri paikkakunnilta.

Nyt olemme täällä Karhulanvaaralla oman koulun ollessa remontissa. Käytännön syiden vuoksi emme voi pitää kioskia, mutta ensi vuonna saammekin oman huoneen kioski- ja koko-ustoimintaa varten. Olemme suunnitelleet huonetta yhdessä jo pitemmän aikaa, ja mielipiteemme otetaan huomioon huonetta toteutettaessa.

Me koko oppilaskunnan hallitus ja tutorit haluamme toivottaa teille kaikille hauskaa ja rentouttavaa kesää!

Petra Korhonen
puheenjohtaja
tutori

Essi Pyykkönen
sihteeri
tutori

Oppilaskunnan hallitus ja tutorit

Puolanka - aktiivista toimintaa

Puolangan lukion oppilaskunta

Puolangan lukion oppilaskunnan hallitus on lukuvuosina 2008–2009 koostunut yhdeksästä opiskelijasta ja ohjaavasta opettajasta.

Oppilaskunnan hallituksen jäsenet 2008–2009

Elisa Heikkinen, puheenjohtaja
Eeva Oikarinen, varapuheenjohtaja
Anna-Mari Hiltunen, sihteeri
Eeva-Stiina Kemppainen, rahastonhoitaja
Mika Luukkonen, jäsen
Jamila Siira, jäsen
Tapio Moilanen, jäsen
Tytti Kaikkonen, jäsen
Hanna Nuorala, jäsen
Tuomas Karjalainen, ohjaava opettaja

Olemme pyrkineet pitämään vähintään kuukauden välein kokouksia, joiden kantavia aiheita ovat olleet tulevien tapahtumien suunnittelu ja järjestäminen kouluarjen rinnalle. Pidämme hallituksen huoneessa pientä kioskia, jonka valikoimaa laajensimme pitämämme kyselyn perustella. Kyselylomakkeessa tiedustelimme lukiomme opiskelijoilta millaisia kehittämisehdotuksia heillä oli hallituksen toiminnan suhteen.

Oppilaskunnan toimintaa:

Syksy 2008

– Järjestimme heti alkusyksystä pikatreffit, jossa opiskelijat saivat tilaisuuden jututtaa toisiaan ja oppia tuntemaan opiskelutoverinsa paremmin.

– Syyskuussa kaksi hallituksen edustajaa osallistui Helsingissä pidettyyn lukiolaisten huipputapaamiseen. Huipputapaamisessa oli lukiolaisia ympäri Suomen, ja yhdessä he pyrkivät puuttamaan lukiolaisia kaihertaviin epäkohtiin. Osallistuimme myös Paras oppilaskunnan hallitus – kilpailuun upealla teoksellamme, jota kilpailun tuomarit eivät kuitenkaan ilmeisesti arvostaneet.

– Itsenäisyyspäivän aattona järjestimme perinteikkään itsenäisyyspäiväjuhlan, jonka ohjelmanumeroita olivat Vapauden viestikapulan luovuttaminen lukion toisen opintovuoden opiskelijoille, musiikkiesitykset, kahvittelu sekä leikkisä Suometietovisaosuus.

Kevät 2009

– Järjestimme kirjainpäivän, jossa opiskelijat pukeutuivat määrätyn kirjaimen mukaisesti.

– Toteutimme kyselyn lukion opiskelijoille siitä, millaista toimintaa he haluaisivat hallituksen heille tänä keväänä järjestävän. Lisäksi laajensimme valikoimaamme samaisen kyselyn vastausten perustella. Tulemme järjestämään ohjelmaa toukokuun viimeiselle viikolle koeviikon jälkeen.

Yläriivi vasemmalta: Hanna Nuorala, Elisa Heikkinen, Marika Juntunen, Tapio Moilanen, Anna-Mari Hiltunen, Eeva Oikarinen

Alariivi vasemmalta: Eeva-Stiina Kemppainen, Mika Luukkonen, Jamila Siira

Paltamo - luovaa sähellystä

Paltamon Filiaalilukion oppilaskunnan hallituksen toimintakertomus

Paltamon oppilaskunnan hallitus on toimintavuonna 2008 - 2009 pyrkinyt järjestämään monia pieniä virkistystapahtumia ja pyrkinyt parantamaan oppilaiden välituntiviihtyvyyttä.

Sählyturnaus: Hallituksen järjestämä suurin virkistystapahtuma oli ikäluokkien välinen sählyturnaus, jonka finaaliotteluun myös opettajat osallistuivat.

Kahviautomaatti: Hallitus järjesti lukiolaisten oleskelutiloihin kahviautomaatin.

Joulupiparien tarjoaminen: Joulun alla hallitus järjesti pipari- ja mehutarjoilun.

Lukiolaisten tiloihin musiikkisoitin: Joulun jälkeen hallitus sai hankittua lukiolaisten tiloihin musiikkisoittimen parantamaan lukiolaisten viihtyvyyttä.

Kainuun oppilaskuntien hallitusten välinen käsipallo-ottelu: Lähdimme edustamaan Paltamon lukiota Kajaanin lukion järjestämään käsipallo-otteluun ja hankkimaan yhteyksiä muihin oppilaskuntiin.

Pääsiäinen: Pääsiäisen alla hallitus järjesti lukiolaisille ja osalle opettajista pienen tiputanssin, josta palkinnoksi sai suklaamunia.

Oppilaiden palautteen hankinta: Hallitus järjesti lukion oppilaille palautteenantotilaisuuden, jonka jälkeen pyrimme parantamaan oppilaskunnan hallituksen ja opettajien toimintaa lukiossa.

Esko Väisänen A'07 Paltamon lukion Oppilaskunnan hallituksen Pj.

**Aleksi Leinonen A'08
Hallituksen jäsen**

A07:n tyttöjä sählyturnauksessa, vas. Pauliina Leinonen, Ella Haataja ja Marja Karjalainen

Oma koulu koolla - Suomussalmen lukion yhteisiä tuokioita

Kouluvuosi on oikeastaan aika pitkä – vaikka sujahtaakin nopeasti. Niinpä keväällä ei oikein muistakaan, mitä kaikkea vuoden mittaan on koettu. Ainakin istuttiin salissa lokakuun kunnallisvaalien aikaan, kun kansanedustaja Antti Kaikkonen hääri paneelin puheenjohtajana. Salissa kuunneltiin myös Hooter's Bluesia heti itsenäisyyspäivän jälkeen. Varsinaiseksi juhlapaikaksi on kuitenkin tullut läheinen liikuntahalli käytännöllisyytensä vuoksi: siellä lakkiaisvieraidenkaan määrää ei tarvitse rajoittaa. Ja kevät on huipentunut Karhulanvaaran auditoriossa.

Suomussalmelaiset metsässä

Metallinen koululaisjumalanpalvelus

Lukuvuoden alun perinteinen kirkossakäynti korvattiin tänä vuonna liikuntahallissa toteutetulla metallimessulla. Tämä jumalanpalvelus oli yhteinen kaikille toisen asteen opiskelijoille ja peruskoulun yläluokkalaisille, joten liikuntahalli täyttyi ääriään myöten. Opiskelijoista koottu bändi soitti tuttuja virsiä tavallista raskaampaan muotoon sovitettuna. Liturgina toimi Helge Itkonen. Tilaisuus miellytti selvästi opiskelijoita. Monet kävivät myös ehtoollisella.

Laulusolistina toiminut Jarno Moilanen kertoo, että idea metallimessuun tuli Jukka-Pekka Svanbergilta. Jarno on tyytyväinen messun onnistumiseen ja kiittää ohjaaja Olli Heleniusta. Ryhmä sai mahdollisuuden esittää messun myöhemmin ainakin Kuhmossa. Bändin kokoonpano: Juho Pyykkönen, Antti Pöllänen ja Jani Pyykkönen (kitarat); Annu Juntunen (basso); Viljo Rissanen (rummut); Iida Falck (viulu)

Itsenäisyys- ja lakkiaisjuhla

5.12. juhlittiin perinteisesti liikuntahallilla. Kuoroa johti Reijo Peuravaara. Kuultiin ensi kertaa Iloista ompeluseuraa: Henriikan, Anna-Kaisan ja Annan omatoimista lauluryhmää. Liisa Karppisen ohjaamat Promenade-tytöt avustajanaan Sakari Päiviö esittivät Domna Huovisen lauluun suunnitellun Anjukkaisen tanssin, jonka ensiesitys oli muutamia vuosia sitten Suomussalmen kotiseutupäivillä.

Tällä kertaa juhlapuhujaksi oli kutsuttu kunnanjohtaja Timo Säkkinen. Hän viittasi puheessaan menneiden vaikeiden aikojen yhteishenkeen ja toivoi nykyisyydeltäkin enemmän yhteisöllisyyttä ja toistemme huomioon ottamista. Kovien vaatimusten edessä ei saa lannistua. ”Kun parhaansa tekee, se saa riittää”, hän opasti.

Erätulet ja joulukirkko lähimetsässä

Suomussalmen riistanhoitoyhdistys kutsui kaikki koululaiset 18.12. erätulille Jalonuoman rantaan Kiannon Kuohujen kupeeseen. Riistanhoitoyhdistysten jäsenet esittelivät metsätyskoiria ja täytettyjä eläimiä ja kertoilivat metsästyksestä. Tarjolla oli nokipannukahvia ja tunnustuskilpailuja. Koulun joulukirkon korvasi nyt metsäkirkko: pastori Helge Itkonen piti jouluhartauden.

Kansainvälinen joulujuhla

Tällä kertaa joulujuhla oli kansainvälinen. Vierailulla olevat Kalevalan ystävyyskoululaiset esittelivät itsensä suomeksi, ja venäjääkin kuultiin, kun he kertoilivat venäläisestä joulusta. Rajan takana lahjoja kantava pakkasukko muistuttaa joulupukkia, mutta muorin sijasta hänen seurassaan kulkee nuorempi neito, valkopukuinen Lumikki. Venäläiset viettävät joulua vasta silloin, kun me kannamme kuusen viimeisetkin neulaset ulos.

Joulujuhlassa oli kiinnostavaa tutustua myös Indonesiasta Suomussalmelle muuttaneeseen Mia Kelaan, joka myös kertoi kotimaansa joulunvietosta. Lahjat ja hyvä, oma perinneruoka näyttävät olevan tärkeitä sekä suomalaisessa että venäläisessä ja indonesialaisessa joulussa.

Joulupukki ja -muori juontamassa juhlaa

Mia Kela

Kevät Karhulanvaaralla

Toukokuussa lukiolla oli ilo saada auditorioonsa tärkeitä ja mieluisia vieraita. Kansanedustaja Pekka Haaviston ajankohdaisia asioita käsittelevää luentoa seurasivat kaikki filiaalिन koulut. Viimeisenä varsinaisena koulupäivänä ennen kevät-

juhlaa paneuduimme Karhulanvaaran historiaan ja Ilmari Kiantoon, jonka lapsuuskoti Karhulanvaaran pappila oli. Meillä oli erityinen ilo tavata Kiannon tytär maisteri Raija-Liisa Kianto, jota saimme haastatella.

Raija-Liisa Kianto

Turjanlinna oli rauhallinen asuinpaikka pikkutyttöle. Raija-Liisa pääsi usein isän mukana kalaan tai metsäpolulle. Tämän Hölmölän kalamajan ikkuna siirrettiin sotatuhon jälkeen Kohtalon korsun eteiseen.

Tervehdys kansanedustajalta

Olin talvella yhteydessä Suomussalmen lukion oppilaisiin, jotka lähettivät meille kansanedustajille pitkän listan kysymyksiä ekologisesta jalanjäljestä NATO:on, nuorten pahoinvoinnista Vuotoksen altaan tarpeellisuuteen. Kysymyksiin vastaillessani muistin ensimmäistä omaa käyntiäni Suomussalmella: kunta oli 1981 julistautunut ensimmäisenä kuntana Suomessa ekokunnaksi, ja minä olin nuori kesätoimittaja, joka lähti tekemään juttua tästä maailmaa mullistavasta uutisesta.

Eletään vuotta 2009, ja mikään ei voisi olla ajankohtaisempaa kuin puhe ekologisuudesta, kun elämme nyt ilmastonmuutoksen ja muiden globaalien muutosten puserruksissa. Suomussalmella nähtiin siis jo 28 vuotta sitten, mihin suuntaan maailma oli menossa...

Vuonna 1988 Reijo Kelan "Hiljainen kansa", pellolla seisovat turvepäiset olennot, pysäytti ohikulkijat. Tämä kansa on myöhemmin vaeltanut mm. Helsingin Senaatintorille.

Toukokuun 11. päivänä käyn seuraavan kerran Suomussalmella ja sen lukiossa, tällä kertaa aiheena ovat Afrikka ja Afrikan kriisit. Miten Somalian tai Darfurin kriisit vaikuttavat meihin suomalaisiin? Miksi meidän pitäisi välittää siitä, mitä toisella puolella maailmaa tapahtuu? Suomella

on aktiivinen historia rauhanturvaajien maana, ja olemme jo mukana rauhanturvaoperaatioissa Tshadissa. Suojaamalla pakolaisia ja auttamalla ihmisiä palaamaan takaisin kotikielinsä estämme uusien, hallitsemattomien pakolaisvirtojen syntyä. Ja ihmisyyden on aina yhtä arvokas asia - elipä ihminen Suomussalmella, Helsingissä, pienessä Darfurin kylässä tai Somalian pakolaisleireillä.

24.4.2009

Pekka Haavisto
Kansanedustaja
Ulkoministerin erityisedustaja Afrikan kriiseissä

Miltähän Suomussalmen lukio näyttää syksyllä?

Lukion remontti alkoi 6.4. purkutöillä. Sitä ennen koulun väki oli talkootöinänsä tyhjentänyt talon viimeistä kynänpätkää myöten. Koulunpito siirtyi viimeiseksi jaksoksi perinteikälle ja kauniille Karhulanvaaralle.

Nyt remontoitava lukiorakennus on valmistunut 1967, joten yli 40 vuotta vanha koulu onkin ollut uudistamisen tarpeessa. Muutokset tulevat näkymään sekä ulko- että sisäpuolella.

Katto muutetaan huopakatoksi, pääoven eteen tulee katos, ja entisen näyttämön seinään puhkaistaan ikkunat. Juhlasali monipuolistuu avattavan väliseinän avulla: sitä voidaan käyttää opetuksessa, koosalina, yhteisissä tilaisuuksissa jne. Entisen näyttämön paikalle tulee uusi luokkahuone ja lukion tienpuoleiseen päätyyn Ruukinkankaan koulujen yhteiset musiikkitilat. Uusi kirjasto keskellä taloa tuo lisää viihtyisyyttä ja valoa pitkän käytävän varrelle. Myös lasitiili-ikkunat päästävät valoa käytävälle. Luokista poistuvat korokkeet, taulujen alle tulee kaapisto, ja kalustoa uusitaan.

Pääoven eteen tulee katos

Kun viime aikoina olimme miltei kompastelleet sähköjohdotiin, uusitus koulussa dokumenttikamerat, videoneuvottelulaitteet, tietokoneet ym. tekniset laitteet saadaan hyvin asennettua luokkiin uusien sähköjohtojen ja kaapelointien ansiosta. Atk-luokkaan tulee uudet koneet ja kalusteet.

Myös opettajat saavat uudet työpisteet, ja neuvotteluhuoneessa on hyvä pitää kokouksia. Rehtorin, opinto-ohjaajan ja kuraattorin työhuoneet ovat lähellä opettajien huonetta. Oppilaskunta saa omat tilat. Käytävän varteen tulee uusia WC-tiloja. Ruokasali ja keittiökin saavat uuden ilmeen ja uudet kalusteet.

On mukavaa aloittaa elokuussa syyslukukausi uusituissa tiloissa - kun sitä ennen saadaan tehtyä muuttourakka Miilutien varastosta taas lukiolle.

(A.K.)

Näyttämön kohdalle tulee uusi luokka ja ikkunoiden paikat on merkitty seinään

Next Step -messut veivät 07-ryhmät Jyväskylään

Helmikuun 4. päivä jatkavien ikäluokka suuntasi kohti Keski-Suomea osallistumaan Next Step -messuihin, jotka järjestettiin Jyväskylässä. Matkalla käytiin myös tutustumassa Metson Jyväskylän tehtaaseen sekä Jyväskylän yliopistoon ja ammattikorkeakouluun. Jyväskylän Paviljongissa järjestetyt messut oli tarkoitettu erityisesti peruskoulun 8. ja 9. luokkalaisille, ammatillisissa oppilaitoksissa opiskeleville, lukiolaisille sekä ammatillisesta koulutuksesta tietoa etsiville aikuisille. Messuihin osallistui tänä vuonna yhteensä 20 200 kävijää.

Matka kokonaisuudessaan oli onnistunut, ja siitä pidettiin paljon. Oppilailla oli myös mahdollisuus kierrellä jonkun aikaa vapaasti kaupungilla, mikä oli monien mielestä mukava lisä matkaan. Porukka suuntasi takaisin Suomussalmelle helmikuun 5. päivänä.

Marju Seppänen 07B

Suomussalmelaisia Next Step -messuilla

Pohjola-Nordenin ruotsin stipendi Suomussalmelle

Suomussalmen lukion 07A-luokan oppilas Tytti Timonen on valittu Pohjola-Nordenin kevään 2009 ruotsinstipendiaatiksi. Stipendiaateille järjestetään kieli- ja kulttuurimatka Ahvenanmaalle ja Ruotsiin 5.-12.5.2009. Stipendin sai 18 lukiolaista ympäri Suomen, ja se kattaa ohjelman täysihoitoineen sekä kaikki matkat. Ohjelma on kokonaan ruotsinkielinen, ja se toteutetaan kielikylpynä ruotsia puhuen, kuunnellen ja tehtäviä tehden. Lisäksi siihen sisältyy opinto- ja tutustumiskäyntejä, kulttuuriohjelmaa sekä ennen matkaa valmisteltavia suullisia tehtäviä.

Matkan toteuttaa Pohjoismaisen kansalaisyhteistyön keskusliitto Pohjola-Norden yhteistyössä ED-Matkat-matkatoimiston kanssa. Stipendiaatit valitsi ja toimintaa valvoo Pohjois-

maisen opettaja- ja oppilasvaihdon toimikunta, johon kuuluu Opetushallituksen, Cimon ja Pohjola-Nordenin edustajia. Stipendimatkojen rahoituksesta vastaa Opetusministeriö. Ruotsinstipendiaattiohjelma on suunnattu suomalaisille lukion toisen vuoden opiskelijoille. Hakulomakkeet lähetettiin kevätlukukauden alussa kaikkiin Suomen lukioihin, joissa stipendiaattiehdokkaan valitsivat rehtori, luokanvalvoja ja ruotsin opettaja.

Tänä keväänä hakemuksia tehtiin 89, joista valituksi tuli 18 stipendiaattia. Valintaperusteita olivat maan eri osien ja koulujen tasapuolinen edustus, menestyminen lukion ruotsissa sekä muu koulumenestys ja opettajien lausunnot ehdokkaista.

Suomussalmelaiset kielileirillä

Neljän lukion yhteistyön yksi huipennus monista tapahtui 15.- 19. elokuuta kansainvälisellä leirillä Mikkelinisaarilla entisellä merivartioston luontoasemalla. Suomussalmelta, Örnköldsvikistä ja Petroskoista saapui oppilaita Korsholmin lukiolaisten seuraksi tutustumaan maailman luontoperintökohteeseen ja oppimaan jokamiestaitoja neljällä kielellä. 54 lukiolaisen kielileiri saaristossa oli jatkoa Oulangalla pide-

tylle liikuntapainotteiselle ”kieliseikkailulle”. Tavoitteenaan projekteilla on kiinnostuksen lisääminen kieliopintoihin ja muiden kielikulttuurien tapoihin unohtamatta meille pohjolassa niin tärkeitä luontoarvoja. Metsähallitus onkin siten erinomainen yhteistyöpartneri lukiolle luomaan asiantuntevasta leireille.

Perttu Laakso - Paltamon lukion SM-kultamitalisti

Paltamon urheilijoita edustava lukion ensimmäistä vuosikurssia lopetteleva Perttu Laakso sai elokuussa 2008 uransa toisen SM-kultamitalin. Tällä kertaa mitali tuli M-16-sarjassa, kun taas edellisvuonna hän sai kultaa P-15-sarjassa. Muita saavutuksia hänellä ovat muun muassa kaksi koululaisten SM-hopeaa ja Suomi-Ruotsi-maaottelun kolmas sija vuodelta 2008. Hän oli vuonna 2008 nuorten maajoukkueessa ja Suomen Urheiluliiton nuorisovalmennusryhmässä, johon valitaan noin sata Suomen parasta yleisurheilijanuorta.

Lukion käyminen sujuu Pertulta hyvin, sillä hänellä on selkeä päivärutiini, johon kuuluu koulunkäynnin lisäksi noin kaksi tuntia harjoittelua päivässä. Viikossa harjoituksia kertyy kuu-desta kahdeksaan ja lepopäiviä yhdestä kahteen. Paltamossa on Pertun mukaan suhtauduttu hyvin hänen urheilu-uraansa, sillä hän joutuu olemaan joskus perjantaisin poissa koulusta urheilun vuoksi. Perttu kiittää kouluaan siitä, että hänen pois-saoloanomuksensa on hyväksytty vaivattomasti.

Nuoren miehen elämään kuuluvista iltamenoista Perttu on joutunut luopumaan urheilun vuoksi, mutta hän kertoo ystäviensä suhtautuvan ymmärtäväisesti hänen harrastukseensa. Kesälomatkin Perttu viettää pääosin kilpailumatkoilla, ja vuodesta kuluu yhteensä useita kuukausia leireilyyn ja kilpailuihin.

Nyt, kesän 2009 kynnyksellä, Perttu kertoo päätavoitteikseen Kainuun piirinennätyksen M-17-sarjassa sekä viimevuotisen SM-kullan puolustamisen.

Toivotamme Pertulle menestystä jatkossakin!

Perttua juhittiin Paltamon opettajainhuoneessa syksyisen SM-kullan jälkeen

Itsenäisyyspäivän juhla 4.12.2008 Paltamossa

Juhla alkoi normaaliin tapaan lipun saapumisella. Lippua oli kantamassa abiturientti Ville Torvinen airuenaan abiturientit Enja Mikkonen ja Milla Suutari. Lipun saapumista olivat säestämässä Hannu Sovelius ja Markku Korhonen. Samassa yhteydessä laulettiin Lippulaulu koko koulu yhteisön voimin.

Paltamon Korpitien koulun, eli koko yhtenäiskoulumme, rehtori Veikko Kärki avasi juhllaisuudet tervehdyspuheella. Tervehdyspuheen johdattamana nähtiin kakkosvuosikurssin tyttöjen tekemä farssinäytelmä ”Filiaalista TK:hon”, joka sai loistavaa palautetta. Näytelmän päätyttyä oli aika jakaa vuoden hymytyttö- ja hymypoikapatsaat, jotka menivät ensimmäisen vuoden opiskelijoille Hanna Hyvöselle ja Tomi Torviselle.

Seuraavana oli vuorossa kansanedustaja Merja Kyllösen puhe, joka oli pitkä, mutta silti tiivis ja asiallinen. Puheen jälkeen oli vuorossa vuotuinen veteraanien viestikapulan siirto, joka sujui hyvin mallikkaasti. Sitten vuorossa oli lukion ensimmäisen vuosikurssilla olevan Dimitri Trudovin upea pianoesitys ”Chopin: Etydi nro 1, opus 10”. Juhlan lopuksi lippu poistui Maamme-laulun säestämäänä.

Esko Väisänen ja Anna Sorjamaa viestikapulan siirrossa.

Lucia kulkueessa vas. Anna Kaakinen, Maiju Keränen, Jenna Kaakinen ja Ella Karppinen.

Vanhukset tarinoimassa TK:n vastaanotolla, vasemmalta Pauliina Leinonen, Heidi Pyykkönen, Tiia Kuisma, Titta Majahalme, Sallamaari Hannonen ja Ella Haataja

Paltamon Korpitien koulun vihkiäiset

Lisää tilaa opiskelulle

Uusi upea koulumme vihittiin juhlallisesti käyttöön syyskuussa. Avajaisjuhlassa oli monenlaista upeaa esitystä. Alussa kuitenkin lausui armas apulaisrehtorimme Veikko Kärki tervetulosanat.

Sitten oli juontajapari Amanda Laakson ja Eetu Laulajaisen vuoro johdatella oppilaskuoro lavalle. Kuoro esitti reippaasti lauluja, joiden aikana oppilaat esittivät näytelmää Kainuun asuttamisesta.

Ohjelmassa seurasi vähemmän visuaalinen osuus, kun Tero Korvajärvi kertoi koulujärjestelmämme isästä Uno Cygnaeuksesta. Koskapa vaihtelu piristää, olivat ohjelman laatijat suuressa viisauudessaan päättäneet puheen päätyttyä järjestää lisää kuoron lapsosten korvia hivelevää äänentuottoa, eli vuorossa oli Korpivaellus osa III.

Standardien mukaan juhla ei ole kunnollinen, jos siellä ei puhuta paljon, ja onhan näin hienolle koululle saatava kunnollinen juhla, joten seuraava arvovaltainen puhuja oli Paltamon kirkkoherra Pekka Lukkari, joka omalta osaltaan vastasi normien täyttymisestä. Koska kaava on jo tässä vaiheessa juhlaa tuttu, voinevat fiksuimmat jo arvata, että vuorossa on lauluosuus. Ekaluokkalaiset esittivät Reppulaulun, jonka päälle olikin vaihteeksi vuorossa puhe. Juhlan pääpuhujana oli kansanedustaja Timo Korhonen.

Ettei juhla olisi liian vaikea seurata, seurasi taas yllättäen lauluosuus. Tällä kertaa esiintymisvuorossa olivat lukiolaiset ja esitykset olivat runonlausuntaa sekä aiheeseen liittyen Lapin kesä niminen lauluesitys.

Juhlan loppupuoli olikin sitten kevyempi. Saksalaiset ja kreikkalaiset vieraamme, joista lisää toisaalla lehdessä, esittivät omat tervehdyksensä koululle ja myös opettajat pääsivät omalla vuorollaan estradille. Kunnallisvaltuuston puheenjohtaja Juho Tervonen kertoili loppusanat, ja laulettuamme yhteisesti Nälkämaan laulun oli koulu virallisesti käyttöön otettu. Onnea ja pitkää ikää sinulle oi suuri punainen.

Antti Möttönen A07

Näytelmän uudisasukkaat

Kreikkalaisten kansantanssia

Saksalaisten mukaansa tempaava esitys

Kreikkalaisten ja saksalaisten syyskuinen vierailu Paltamoon

Kansainvälisyyttä koteihin asti

Syyskuussa saimme mieluisia vieraita ulkomailta, kun kouluksamme vieraili oppilaita Saksasta ja Kreikasta koulumme vihkiäisjuhlan kunniaksi, jonne he olivat harjoitelleet tanssiesityksiä. Vaikka vierailu sattui koeviikolle, keksimme vieraille parhaamme mukaan tekemistä, jotta he saisivat mahdollisimman paljon irti Paltamosta. Ensimmäisen illan kylän esittelykierrroksesta jäikin parhaiten mieleen S-market, josta ostimme suklaata ja salmiakkia. Jostain syystä salmiakki ei ollut ihan saksalaisten makuun ja pussi jäikin suomalaisten tyhjennettäväksi.

Halusimme, että vieraamme saavat kokea perussuomalaista toimintaa, joten veimme heidät Käärmeniemeen Nuorten iltaan, jossa makkaran ja vaahtokarkkien paiston lomassa tutustuimme paremmin toisiimme erilaisten ryhmäpelien avulla, joita nuoriso-ohjaajamme oli suunnitellut. Illanvietto nuotion äärellä olikin kaupunkilaisnuorille uusi kokemus, josta he todella pitivät.

Seuraavana päivänä vieraamme jännittivät illan esiintymisiä koulunvihkiäisjuhlassa ja askelia harjoiteltiinkin pitkin päivää. Siinä missä kreikanopiskelijat esittivät kansantansseja, saksalaisnuoret olivat valinneet Bond-teeman ja Golden eye-kappaleen säestämään esitystään. Kummankin maan esitykset onnistuivat hienosti ja myös saksalaispojat muistivat askeleensa hienoisesta epävarmuudesta huolimatta.

Koska lauantai on suomalaisille perinteinen saunomispäivä, kokoonnuimme yhden majoittajan kotiin, joka oli lämmittänyt pihasaunan. Aluksi saunaan totuttomia vieraita piti vähän rohkaista löylyihin, mutta sen illan jälkeen vieraiden saunomiset venyivätkin kahteen kolmeen tuntiin per ilta. Loppu ilta vierähtikin Singstarin merkeissä ja oli suorastaan ilo kuunnella saksalaisten tulkintoja suomalaisista klassikoista. Samuli Edelmännin Tuhannen Yötä – kappale saksalaisella korostuksella oli varmasti kaikille unohtumaton kokemus.

Sunnuntaina lähdimme keilamaan Vuokattiin ja sovimme, että illalla on vihdoinkin aika mitellä voimia saksalaisten rakastamassa lajissa – jalkapallossa. Suomi-Saksa maaottelu oli hyvin tiukka

ja suomalaiset majoittajat haalivatkin tukijoukkoja omista ystävistään, jotta jalkapalloa harrastuksenaan pelaavat saksalaiset saisivat kunnan vastuksen. Kotikenttätietä ei tällä kertaa ollut suomalaisten puolella ja aina kohteliaat saksalaiset pyytelivätkin maalinteon ohessa anteeksi kaatamiltaan suomalaisilta. Pelin päätteeksi suomalaiset julistivatkin treenaavansa seuraavaa tapaamista ja uutta ottelua varten.

Maanantai-iltana, kun vieraidemme oli aika lähteä, Paltamon juna-asema täyttyi kerrankin ihmisistä ja tunnelma oli rento, vaikka uusia ystäviä jäätiinkin kaipaamaan. Nyt odottelemekin uutta tapaamista ja milloin pääsisimme Saksaan esittelemään kehittyneitä jalkapallotaitojamme.

Ella Haataja ja Heidi Pyykkönen

Vierailijat ja isännät

Paltamon lukion opettaja Suvi Keränen Afrikan auringossa

Tuto ke lesedi = kasvatus on tulevaisuuden valo

Sain vuorotteluvapaalla ollessani tutustua Arethabengin ala-asteeseen Etelä-Afrikassa. Tämä koulu sijaitsee Pretorian esikaupunkialueella, Soshanguven townshipissä. Jutun otsikko on kirjoitettu koulun seinään. Asuin reilun viikon ajan juuri eläkkeelle jääneen ystävällisen opettajan, Margaret Themban luona. Hän kuljetti minua autollaan kouluun ja takaisin ja esitteli minua ylpeänä naapureilleen ja ystävilleen. Sain monta kertaa kuulla olevani rohkea nainen, koska olin kuulemma ainut valkoinen laajan townshipin alueella, eivätkä monet paikalliset valkoiset koskaan käy näillä alueilla.

Arethabeng Primary School

Oppilaita tässä koulussa on 450 ja opettajia 13. Etelä-Afrikassa koulumaksut vaihtelevat, tässä valtion koulussa se on 150 randia, n.12 euroa, vuodessa. Lisäksi oppilaiden pitää hankkia itse koulupuvut. Alueella on yli 50 %:n työttömyys ja se tuo mukanaan lisäongelmia, kuten köyhyyttä ja juopottelua. Rehtori kertoi, että koulun oppilaista joillakin on aids. Useat lapset elävät isovanhempiensa kanssa tai jopa keskenään. Monelle lapselle koulussa tarjottava lämmin ateria on erittäin tärkeä asia päivittäisen ravinnon saannin turvaamiseksi.

Arethabengissä koulunkäynti aloitetaan sepedin eli pohjoissothon kielellä. Kaikkia kirjoja ei ole tarjolla äidinkielellä, esim. ensimmäisen luokan elämäntaito-oppikirja oli englantinkielinen.

Oppilaat tulevat kävellen tai busseilla 7:km säteeltä kouluun, ja turvallisuussyistä heitä neuvotaan tulemaan ryhmissä tai isompien siskosten kanssa. Koulu on ympäröity aidalla, jonka päällä on piikkilankaa. Suljettavan portin kautta päästään piha-alueelle. Koulun ikkunoissa ja ovissa on kalterit, koska varkaudet ovat yleisiä.

Suvi ohjaa askartelua

Koulun arki

Aamulla ensimmäiseksi oppilaat järjestäytyivät riveihin pihalla olevan katoksen alle ja lauloivat upeasti kolmiääniset gospelinsa. Oma kansallislaulu kaikui moniäänisesti ”Nkosi sikelelel’i Africa” käsi sydämen päällä. Joku vierailija oli heille opettanut samalla sävelmällä laulun myös suomeksi;

sehän on meille tuttu virsikirjan virtenä 501: ”Kuule Isä tivaan pyyntö tää”...

Tämän jälkeen he jakaantuivat luokkiin. Lounasaikaan katoksen alla tarjoiltiin oppilaille isoista kattiloista päivällä yksinkertainen ateria, maissijauhoista keitettyä papa-puuroa ja kastiketta. Katos oli tarpeen paahuttavan auringon takia, lämmintä sikäläisessä kesässä (meidän talviaikaan) oli reilusti yli 30 astetta. Pienemmillä oppilailta oli vesisanko luokan nurkassa, ja siitä sai käydä juomassa mukinsa kanssa vettä. Päivän päätteeksi oppilaat siivosivat luokkansa lakaisemalla ja luutumalla lattiat.

Sain pitää joitakin oppitunteja koulussa. Lapset olivat innostuneita askartelemaan vähistä tarpeista ja iloitsivat oppiessaan jotain uutta, esim. lumitähtien leikkaamista ja kuvien tekemistä repimistekniikalla. Lumesta he olivat kovin kiinnostuneita ja suomalaisten leikkilaulujen opettelemista he olisivat jaksaneet jatkaa vaikka kuinka kauan!

Retkipäivä

Lukuvuoden lopussa oppilaille ja opettajille oli järjestetty retkipäivä Pretoriaan ulkoilualueelle. Bussiin ahtautui koulun oppilaista vain noin neljännes, koska muilla ei ollut varaa maksaa 100 randin, noin kahdeksan euron retkimaksua. Bussin lähdettyä liikkeelle alkoi kova meteli oppilaiden huutaessa, laulaessa ja takoessa auton seinä ja lattiaa. Kovaäänistä oli myös musiikki, jota opettajat soittivat isojen kaiuttimien kautta retkipaikassa. Opettajat valmistivat itse ruokaisan salaatin ja grillasivat lihaa sekä makkarat oppilaille. Minä herätin retkellä opettajien ja oppilaiden keskuudessa ihmetystä ja ihastusta, koska olin porukan ainut, joka osasi uida!

Ihmeellinen Istanbul

Päiväkirjamerkintöjä hyrynsalmelaisten luokkaretkestä

Osa Hyrynsalmen kakkosluokan rämäpäistä repäisi ja matkusti vapun tienoilla Istanbuliin. Ryhmänohjaaja Timo Pulliaisen johdolla matkaa oli suunniteltu parisen vuotta. Matkakohdekin ennätti vaihtua ja lopulta luokka päätyi trendikkääseen Istanbuliin. Matka tehtiin 30.4.–4.5.

Viisi päivää reissussa, ja näin se kaikki kävi:

1. päivä

Heräsimme pitkien unien jälkeen kahdelta yöllä. Viimeiset pakkaukset ja ei kun menoksi. Ensin autolla Kajaniin, jossa nousimme Pendolinoon, Helsingistä bussilla lentokentälle ja tax free -kierroksen jälkeen lentokoneeseen. Pienien hyrynsalmelaisten päät menivät kaikessa kiireessä aivan pyörälle, mutta viimein siis istuimme lentokoneessa epäilyttävän näköiset ruoka-annokset nenämme edessä tihrustellen ”Yes man”-ia pienoista ruuduista.

Lento sujui rattoisissa merkeissä, sillä kyseessä oli reititilento Turkkiin, eikä mikä tahansa turistilento, joten juomatarjoilu ja muunkin evästarjoilu oli veloituksetonta! Kun laskeuduimme, joidenkin ihmisten päät olivat pyörällään. Joillekinhan tämä oli ensimmäinen kerta ulkomailla, ja osalle vielä ensimmäinen kertakin lentokoneessa, joten ihmettelyä syntyi, kun korvat olivat vielä maan kamarallakin lukossa.

Ihmettelyn ja matkalaukkujen etsimisen jälkeen suuntasimme minibussilla hotellille, läpi ruuhkaisen Turkin liikenteen. Liikenne oli kaameata! Jos ei seisottu ruuhkassa, niin autoilla ajettiin 40km/h alueella 90km/h tunnissa. Ruuhkassakin seisoivat yhdessä vaiheessa pukuun sonnustautunut mies, joka jakeli autoilijoille kukkia, huhuh. Muuten, Turkissa ei periaatteessa tarvitse ajokorttia, sillä siellä päin käydään muutamalla teorialitunnilla, ja sitten inssiin, mutta jos jäisikin korttita ajosta kiinni, se olisi vain n. 10€ sakko, ja vöila, voi jatkaa ajamista.

2. päivä

Ensimmäisen varsinaisen Istanbul-päivän kohde oli Hagia Sofia. Aamiaisen jälkeen lähdimme kalppimaan Hagia Sofiaan päin. Ilma oli mitä mainioin: aurinko paistoi ja lämmintä oli. Kadut olivat täynnä ihmisiä. Hagia Sofiassa muutama paikallinen tyttö tuli pyytämään, että voisimmeko mennä valokuvan heidän kanssaan. No, mehän suostuimme ja hymyilimme iloisesti. Muutaman askeleen otettuamme tyttöjen koko luokka ryntäsi luoksemme valokuvan toivossa. Vaaleat viikingit olivat varmaankin turkkilaistytöjen mieleen.

Hagia Sofia oli vanha ja ränsistynyt. No jaa, olihan se hieno. Paikka on rakennettu kirkoksi vuonna 537, ja sitten se muutettiin moskeijaksi.

Illalla lähdimme porukalla ravintolaan. Tilasimme oikein maittavat ja herkulliset ateriat. Osan lautasta koristi paikalli-

nen kebab, toisten lautasilla puolestaan oli ”tavallista” länsimaista ruokaa. (tylsimykset!) Hölmön päänäpiston seurauksena päätimme vuokrata koko porukalle tunniksi vesipiipun. Vesipiippu oli *hyvin jännä* kokemus mm. siksi, että se mädälsi väliaikaisesti ääntä. Jo yhden imun jälkeen miehen ääni muistutti ihan Leijonakuninkaan Mufasaa.

Hassu juttu meille eurooppalaisille oli se, että kaduilla ei liikkunut paljoakaan nuoria paikallisia naisia. Yöelämä erosi muutenkin melko paljon suomalaisesta, sillä turkkilaiset olivat baareissa jokseenkin rauhallisemmin, ainakin ulkoa päin katsottuna. Pari tuntia rattoisan ravintolaillan jälkeen lähdimme takaisin hotellille, ja jatkoimme illanviettoa aamuyöhön asti. (Miksi lähteä luokkaretkelle Turkkiin nukkumaan!?)

3. päivä

Majapaikkamme oli tuiki tavallinen hotelli. Hotellin työntekijät olivat asiallisen ystävällisiä, eivätkä hätyytelleet, kuten basaarikatujen kauppiaat. Aamupalalla oli tarjolla turkkilaista jogurtia, jota eivät uskaltaneet maistaa kuin Henna ja Timo. He todistivat, että se oli hyvää.

Topkapipalatsi oli vuosisatojen ajan ottomaanien imperiumin sydän. Palatsi oli valtavan iso ja siellä asui aikoinaan 5000 ihmistä. Palatsi oli tarkkaan vartioitu: ovella seisovivat vartijat konekivääreineen. Palatsissa oli näytillä seremoniakaftaneja, jotka olivat hirmuisen kokoisia.

Vyötärön ympärys oli ainakin kaksi metriä. Palatsissa oli aikoinaan toiminut sulttaanin haaremi, jota emme päässeet näkemään. (Emmekä me pohjoismaalaiset tasa-arvoiset naiset olisi välittäneetkään!)

Topkapi oli upea, mutta jonot sinne olivat sitäkin upeampia. Onneksi oli viileä, ettei tarvinnut hiota.

Sitten pääsimme varsinaiseen asiaan: shoppailemaan (heko heko). Kaupoista oli hieman vaikeaa etsiä jotakin tiettyä, koska katukauppiaita oli paljon, mutta kiinteähintaisia liikkeitä oli todella vähän. Varsinkin basaarilla tinkaustaidot joutuivat todella koetukselle: ”Beautiful lady, please, I need your money.” Kun tulimme illalla takaisin hotellille, olimme nälkäisiä kuin sudet ja ulvoimme kuin pedot.

Turkkilaisten ravintoloiden bravuuri olivat kana ja kebab monissa eri muodoissa. Joka paikasta saimme ilmaiseksi perinteistä turkkilaista omenateetä.

4. päivä

Heräsimme iloiseen turkinkielisten pulujen pulputukseen. Zörtz, zörtz. Sade saatteli meitä kohti 1600-luvulla valmistunutta Sinistä moskeijaa. Pyhättöön mentiin sukkasillaan. Väkisinkin kaunis ja suuri moskeija teki meistä korpikainuulaisista hiljaisia tyttöjä ja poikia. Moskeija oli nimittäin hieman suurempi kuin Hyrynsalmen kirkko. Täällä rukoiltiin jo

silloin, kun Hyrynsalmella vielä istuttiin savupirtissä ja syötiin maitopottua.

Moskeijan keskellä oli sali, johon islaminuskoiset tulevat ruokaille useita kertoja päivässä. Sitten vesibussilla Üskadariin Bosborin salmen yli Aasian puolelle. Me eurooppalaiset Aasiassa! Onpa siinä ihmettelemistä.

5. päivä

Viidentenä päivänä palasimme onnellisina ja tyytyväisinä kotiin Hyrylle. Kaikki sairastuimme ainakin lievästi sikainfluenssaan, ei kun kaukokaipuuseen.

Rakkautta ihmeellisessä Istanbulissa. Turkkilaiset ovat ystävällisiä, mutta tulevat kauhean lähelle, Huuuii! Pelotti.

Hagia Sofia on valtavan kokoinen, keskiaikainen moskeija. Näimme siellä kissan ja bysanttilaista arkkitehtuuria.

Ensimmäisenä aamuna lähdimme Hagia Sofiaan auringon lämmittäessä kalpeita poskiamme

Paltamolaiset tytöt Saksassa vaihdossa

Koulua, jalkapalloa ja wurstia

Lukion ensimmäisen vuoden loputtua emme vieläkään olleet saaneet koulusta tarpeeksemme, joten pakenimme lomaa aurinkoiselle Saksanmaalle. Tarkoituksenamme oli viettää kolme viikkoa koulunpenkillä ja oppia kieltä. Vaikka perheiden saamisessa kesti luvattoman kauan, kukaan meistä ei onneksi jäänyt Stuttgartin lentokentälle yksin, vaan kaikkia oli joku vastassa, kauhukuvista huolimatta.

Vaikka kyseessä oli vain kolme viikkoa, sekin tuntui pitkältä, koska täytyi olla erossa ystäväistä, perheestä ja tutusta ympäristöstä. Täytyi pärjätä vieraassa maassa, vieraalla kielellä ja vieraassa perheessä. Meidät kaikki sijoitettiin Baden-Württembergin osavaltioon Etelä-Saksaan, kolme meistä oli samassa kylässä ja koulussa, ja kaksi eri kylässä, sekä eri kouluissa, joten kokemuksemme erosivat toisistaan suuresti.

Kaikkien perheet olivat ystävällisiä, mutta huomioon ottaminen arjessa ja suhtautuminen Suomen vieraisiin vaihtelivat suuresti. Toisissa perheissä puhuttiin englantia ja toisissa saksaa. Osa kehitti vierailleen erilaista tekemistä myös vapaa-ajalla mm. rimpuilemista kiipeilypuistossa kymmenien metrien korkeudessa, kiertelyä Mercedes-Benz-museossa, ratsastusta, polskimista Frei Badissa, lentopalloa takapihalla sekä heinäntekoa, joka olikin eksoottinen kokemus Paltamon cityihmiselle. Jokainen meistä pääsi osalliseksi myös shop-pailusta ja todisti käytännössä, kuinka saksalaiset nuoret eivät häviä juhlimisessa suomalaisille.

Ylh. Ella ja Salla, Alh. Pauliina, Sallamaari ja Heidi fiiliksissä lentokentällä

Vierailumme aikaan koko Saksa oli juhlahuumassa jalkapallon Euroopanmestaruuskisojen vuoksi, ja otteluita kokoonnuttiin katsomaan valkokankailta ravintoloihin, terasseille ja aukioille suurin joukoin. Voitettujen ottelujen jälkeen Saksan voitonlaulu raikui ja riikkari lauloi onnellisten ihmisten ajaessa ympäri kaupunkia saksanlippuja heilutellen. Vaikka Ballack, Schweinsteiger ja Klose kumppaneineen eivät pettymykseksemme saaneetkaan tehtyä voittomaaleja Espanjaa vastaan ja osa yleisöstä lähti kyynelissä kotiin, löysivät toiset silti juhlimisen aiheita.

Koulussa oleminen oli välillä aika tuskaa. Olisimme toivoneet, että meidät olisi huomioitu tunneilla paremmin. Toisil-

la tunnit kuluivatkin netissä surffailien ja hirsipuita ratkoen, toisia taas opettajien täytyi herätellä. Oppiaineesta riippuen opettajat kuitenkin yrittivät ottaa huomioon ja saada osallistumaan. Kielten ja liikunnan tunneilla se onnistuikin, mutta varsinkin fysiikkakokeen aikaan pilkkimättä oleminen oli kerrassaan mahdotonta

Pakollinen peilikuva

Yksi meistä oli sijoitettu yläasteelle, kun taas muut saivat nauttia ikäistensä seurasta lukiossa. Yläasteelle sijoitetun sopeutumista vaikeutti luokan oppilaiden ikä, sillä 17-vuotias ei oikein samaistunut 14-vuotiaiden suhdeongelmaiseen maailmaan.

Kaiken kaikkiaan kokemus oli mahtava, oli hassua miten lyhyeen aikaan voi mahtua niin paljon. Vaikka emme saavuttaneetkaan täydellistä kielitaitoa, ja osaan saksalaisista on yhteys jo katkennut, niin parhaimmat jutut muistaa pitkään. Ruoka oli todella hyvää ja myöskin kuuluisaa wurstia tuli syötyä, unohtamatta grilli-iltoja auringon laskiessa ja luvattoman suuria määriä mässäytyä Milka-suklaata <3 Myöskin maisemat kirsikkapuineen olivat kauniita, mutta helteiden vuoksi aurinkotuolissa loikoilu useimmiten voitti lenkkeilyn. Ihmiset olivat ihanan ennakkoluulottomia ja avoimia, heidät olisi halunnut mahdollistaa lähdön tultua mukaan matkalaukuun.

Ella Haataja A'07

Tytöt ja Larissa

Natalie Bleile tutustui suomalaiseseen koulujärjestelmään

Saksasta Suomussalmelle

Opetusharjoittelussa Suomussalmella 15.8.–12.9.2008

Olen kiitollinen kaikille, jotka tekivät opetusharjoitteluni Suomussalmella mahdolliseksi.

Suomalaisesta koulusta ja koulutusjärjestelmästä keskustellaan paljon Saksassa, ja sitä pidetään aina menestyksellisen oppimisen mallina. Siitä syystä minulle oli ainutlaatuinen mahdollisuus tutustua siihen henkilökohtaisesti. Sain täällä monia mielenkiintoisia ja uusia kokemuksia, vaikka opettaminen sinänsä näyttää sujuvan oikeastaan aika samalla tavalla Saksassa ja Suomessa.

Tietokoneita ja videoneuvotteluja

Erityisesti minuun teki vaikutuksen koulun tekninen varustus. CD-soitin, televisio, valkokankaat ja kamerat videoneuvotteluopetusta varten jokaisessa luokahuoneessa; niitä ei voisi kuvitella saksalaiseen koululuokkaan. Myös opiskelijoitten käyttöön tarkoitettu suuri tietokoneitten määrä oli yllättävä. Esimerkiksi entisessä lukiossani, jossa on yli 700 oppilasta, on vähemmän tietokoneita kuin täällä. Videoneuvotteluopetus oli minulle täysin uutta. Vaikka siinä onkin joskus ongelmia, se on mielestäni hyvä mahdollisuus tarjota opiskelijoille mahdollisimman paljon oppiaineita. Olin hyvin yllätynyt myös pienistä ryhmistä, joita oli ainakin vieraisissa kielissä. Saksassa luokat usein ovat kaksi tai kolme kertaa niin suuria.

Vapautta ja vastuuta

Olen kiinnittänyt huomiota myös luottamukseen, jota opettajat osoittavat opiskelijoita kohtaan, ja siihen, etteivät opiskelijat käytä sitä hyväkseen. Mielestäni suomalaiset oppilaat ovat yleensä kurinalaisempia ja hiljaisempia tunneilla kuin saksalaiset. Minusta tuntuu, kuin oppilailta olisi täällä positiivisempi asenne kouluun kuin Saksassa. Käsitökseni mukaan opiskelijoilla on täällä myös paljon enemmän vapauksia oppiaineitten valinnassa. Lisäksi täällä näyttää olevan huomattavan paljon projekteja, monenlaista toimintaa ja ystävyyskouluja, joiden ansiosta nuorilla on mahdollisuuksia saada kontakteja muiden maiden nuoriin.

Maksutonta ruokaa

Kokopäiväkoulu, johon Saksassa ollaan siirtymässä ja josta on viime aikoina paljon keskusteltu, toimii täällä hyvin. On hyvä, että oppilaat saavat maksuttoman aterian koulussa. Se olisi hyvä malli Saksalle ja helpottaisi monien perheiden elämää.

Olin yllätynyt siitä, että täällä on niin paljon oppilaita, jotka haluavat lukea saksaa, ja toivon, että niin on myös tulevaisuudessa. Minusta on ollut hauskaa opettaa saksaa, vaikka

se ilman suomen kielen taitoa joskus olikin hieman vaikeaa. Koska opiskelen Weingartenissa peruskoulun opettajaksi, minulle oli erityisen mielenkiintoista vierailla myös esikoulussa sekä ala- ja yläkoulussa.

Vietin täällä Suomussalmella hyvin mielenkiintoisia viikkoja, joiden aikana olen kokenut ja oppinut paljon. Koulun ulkopuolella minulla oli mahdollisuus tutustua suomalaiseen kulttuuriin ja retkillä nauttia tavattoman kauniista maisemista ja luonnon hiljaisuudesta. Tämä ei varmasti ollut viimeinen käyntini Suomessa.

Ich möchte mich noch einmal ganz herzlich für die Freundlichkeit und Hilfsbereitschaft bedanken, sowie dafür, dass ich jederzeit in allen Unterrichtsstunden willkommen war.

Ich wünsche allen noch ein schönes und erfolgreiches Schuljahr.

Toivotan kaikille hyvää ja menestyksellistä kouluvuotta.

Natalie Bleile

(Suomussalmi 7.9.2008. Suom. K. H.)

Natalie kainuulaisessa järvimaisemassa.

Kalevalan ystävyyskoulun oppilaat vierailulla

Suomussalmella vipinää joulukuussa

Joulukuun loppupuolella saimme vieraita koulumme ystävyyskoulusta Venäjän Karjalasta. Suomussalmelle matkusti Uhtualta kolme poikaa - kaksi Andreita ja Vadim - sekä kolme tyttöä: Natalia, Aljona ja Anna. Mukana matkalla olivat myös opettajat Valentina Kovalenko ja Lidia Ivanova. Matkan tavoitteena oli uuteen maahan ja ihmisiin tutustuminen sekä kielen harjoittelu, suomen kielen harjoittelu vierailulla ja venäjän kielen harjoittelu koulumme venäjän opiskelijoilla. Kaikki Uhtualta saapuneet olivat siis jo opiskelleet suomea useita vuosia, joten puhumisen kanssa ei tullut kovin suuria ongelmia. Ja jos tuli, niin kyllä meidän koulultammekin löytyi hyviä venäjän kielen puhujia, kuten jatkava Iida Falck. Suurin osa vieraista oli myös ensimmäistä kertaa Suomessa, joten heille tämä kaikki oli aivan uutta.

Keskiviikkona 17. päivä joulukuuta kalevalaiset saapuivat Suomussalmelle omalla bussillaan. Ensimmäiseksi he tulivat pikaisesti tutustumaan kouluumme, jonka jälkeen vuorossa oli majoittuminen. Tyttöille oli varattu majapaikka lukiomme oppilaiden Iida Falckin ja Anna-Kaisa Väisäsen luota, ja pojat majoittuivat Kuutamokeikkojen majataloon. Keskiviikkona vieraat kerkesivät myös tutustua hiukan Suomussalmeen. He tutustuivat kyläämme kiertoajelun avulla, jonka koulumme oppilaat järjestivät.

Torstaina 18. joulukuuta vieraat saivat paremman mahdollisuuden tutustua kouluumme seuraamalla aamupäivän oppitunteja, kuten venäjän opiskelua. Tämän jälkeen oli vuorossa koululaisten Erätulet-tapahtuma, johon meidän koko lukiommekin osallistui. Sen aikana vieraat saivat tutustua suomalaiseseen eräkulttuuriin. Tapahtuman jälkeen suunnattiin jälleen kyläkiertokselle; tällä kertaa pääasiassa olivat kuitenkin kaupat ja shoppailu. Aika kului ihan hyvin, vaikkei täällä Suomussalmella kovinkaan monia kauppiaita ole. Illalla vieraillemme oli vielä järjestetty pieni glögi-tilaisuus oppilaskunnan

puheenjohtajan Petra Korhosen luona. Ilta kului mukavasti glögiä juodessa ja tutustussa vieraisiin.

Perjantai 19. joulukuuta alkoi samalla tavalla kuin edellisenkin päivä: vieraamme seurasivat koulumme oppitunteja. Tämän päivän aikana järjestettiin koulussamme myös joulujuhla, johon vieraamme osallistuivat kertomalla venäläisestä joulusta sekä hiukan myös itsestään suomen kielellä. Myöhemmin vieraamme kävivät tutustumassa kylämme kylpylään Kiannon Kuohuihin sekä ravintola Kultaiseen Kukkoon. Perjantai-ilta ei kuitenkaan vielä tähän jäänyt, vaan kalevalaisten viimeistä iltaa Suomessa vietettiin poikien majoituspaikassa, Kuutamokeikkojen majapaikassa, jossa aika kului mukavasti pelaamalla korttia ja jutellessa vieraittemme kanssa. Vieraat tuntuivat olevan tyytyväisiä käyntiinsä luonamme. Joillain oli haaveena päästä opiskelemaan Suomeen, joten saa nähdä, tapaammeko vielä jossain opiskelujen merkeissä!

Lauantaina oli sitten vieraiden lähdön aika. Oli aika viimeisten vilkutusten, ennen kuin venäläinen bussi katosi rajan taakse. Vierailusta jäi mukavat muistot, ja vastavierailukutsujakin saatiin jo, joten ehkä piakkoin on meidän koulumme aika lähteä tutustumaan venäläiseen elämäntyyliin Uhtualle.

Venäläis-suomalainen matematiikan ja fysiikan kesäkoulu

Kesäkouluun otettiin 26 osallistujaa, Opetushallituksen myöntämän stipendin haku tapahtui vapaamuotoisella hakemuksella ja opettajan suosituskirjeellä.

8.6.2008 kesäkoulu alkoi reilun kahdentoistatunnin junamatkalla Moskovaan. Junan nimi oli Leo Tolstoi, mukana olleen opetusneuvoksen ja matkavastaavan nimi taasen Leo Pahkin ja nimistä saatiin aikaan vielä lukuisia hauskoja sekaannuksia.

Majoitus oli järjestetty Mytishin kaupunkiin, Venäjän valtion Moskovan alueen yliopiston opiskelija-asuntolaan. Asuntolat olivat todella vaatimattomat ja kylppäri hyvin pelottava mutta aulassa työskentelevät emännät olivat ihania ihmisiä. Matkaa varten oli pyydetty hankkimaan lahjoja vietäväksi esim. oppaille ja matkan venäläisjärjestäjille. Säästin lahjatavaroista puisista kukista tehdyn kukkakimpun aulan työntekijöille eikä halailusta meinannut tulla loppua ollenkaan. Lahjatavarat oli pyydetty Paltamon kunnalta joka antoi niitä jopa yli tarpeen.

Kuten nimi kertoo oppitunnit koostuivat vuoropäivin matematiikasta ja fysiikasta. Fysiikanprofessori piti luentonsa tulkin avulla, mutta matematiikanprofessori puhui sujuvaa englantia ja lisäksi hänen aksenttinsa oli ihana. Englanniksi tapahtunut opetus oli mielestäni mielekkäämpää, sillä myös tulkin asiantuntemus vaikuttaa paljon siihen miten opettavan asian pystyy omaksumaan.

Opiskelutahti oli melkoisen tiivis, opetusta oli opiskelulle varattuina päivinä kuusi tai seitsemän tuntia. Luennoilta tuli läksyjäkin mutta ne jäivät useaan otteeseen tekemättä ajanpuutteen ja muiden rientojen vuoksi. Iltaisin oli mahdollisuus käydä ostoksilla läheisessä kauppakeskuksessa ja pelata kaikeilaisia pallopelejä yliopiston urheilutiloissa.

Avaruuspukuja ja muita nähtävyyksiä

Hyvin suunniteltu ohjelma esti myös osaltaan totaalisen kylästäymisen. Karkeasti jako meni näin: kahden päivän opiskelua seurasi retkipäivä jolloin kierrelttiin erilaisia Moskovan nähtävyyksiä.

Suurin osa vierailupaikoista oli avaruusaiheisia museoita ja Gagarinin nimi tuli reissun kuluessa melkoisen tutuksi: nyt tiedän jopa senkin että tuo mies oli 164 cm pitkä. Hänen maailmamullistaneen avaruuskäyntinsä aikaan astronauttien tuli olla pienikokoisia ihan teknillisistä syistä. Nykyäänkin tuohon ammattiin on olemassa pituus- ja painorajat mutta ne ovat höllentyneet tuntuvasti noista ajoista.

Vaikka ohjelmaan kuului käynti mm. Venäjän valtion Juri Gagarinille nimetty avaruuslentäjien tiede-, tutkimus- ja valmennuskeskuksessa, Venäjän federaation avaruustoimiston ja avaruuslentojen johtokeskuksessa ja Energiämuseossa, mieleenpainuvien visiittien tehtiin kuitenkin Moskovan sirkukseen. Sirkuksen aulaan oli tuotu näytille ja kuvattaviksi mm. tiikerinpentuja, karhu ja kameli. Eläinten kohtelu oli kuitenkin varsin huonoa: tiikerinpennun ulina muistuttaa hämmästyttävän paljon ihmislapsen itkua ja sitä riitti kun pentuja nosteltiin sylissä syliin kalliita kuvia varten.

Vaikka majoitustilat ja tarjottu ruoka olivat kohteliaasti sanottuna mielenkiintoisia, mukana olleet ihmiset, ohjelma ja Moskova itsessään tekivät reissusta upean. Moskovan kaupunki on mielenkiintoinen yhdistelmä rumaa ja kaunista: päivän kiertoajelulla näimme Moskovan keskustan upeat rakennukset ja nähtävyydet, kun taas illalla mielenkiintoa herättivät roskakatoksen rotat matkalla yliopiston jalkapallokentälle.

Anna Sorjamaa, Paltamon lukio
Kuvat: Arttu Voutilainen

Antti ”Nalle Puh” Sippula eläkkeelle

Pitkäaikainen kemian, fysiikan ja matematiikan opettajamme Antti jää eläkkeelle tänä keväänä. Aina niin positiivinen ”Nalle Puh” on ollut oppilaitten mieleen, tunneilla on ollut aina mukavaa ja rentoa, unohtamatta tasokasta opetusta. Antin kertomat välilohkaisut ovat tuoneet myös piristystä, naurujen kera. Kiitoksia Antille upeasta työstä koulussamme, ikävä tulee, mutta olet eläkepäiväsi ansainnut! Toivotamme sinulle oikein aurinkoisia, iloisia ja leppoisia eläkepäiviä.

Antin haastattelu:

Kuinka kauan olet opettanut Paltamon lukiossa?

33 vuotta.

Miksi valitsit juuri opettajan ammatin?

En oikeastaan valinnut sitä. Tuli sattumalta kemian opettajan paikka auki, hain siihen ja sain paikan, mutta tarkoitus ei ollut kuitenkaan olla 33 vuotta täällä.

Mikä on ammatissasi hienointa, mistä taas et pidä?

Hienointa on kohdata opinhaluisia nuoria ihmisiä, ei ole oikeastaan mitään, mistä en pitäisi, mutta alkuvuosina puutteelliset opetusvälineet vaikeuttivat opetusmahdollisuuksia, nykyään tällaista ongelmaa ei ole.

Oletko opettanut muualla kuin Paltamossa?

Yhden vuoden Jyväskylän Yliopistossa vuonna 1975.

Oppilaat keksivät monenlaisia tempauksia tunneilla, onko sinulle jäänyt joku erityinen tapaus mieleesi, mikä?

Paljonhan niitä tapauksia on ollut, mutta ovien vaihto oli aika hauska tapaus, ulko-ovi ja varaston ovi oli vaihdettu keskenään, eikä sitä ensin huomannut, sitten kun huomasi, se hämmästytti. Myös karttakeppiäni piilotettiin usein, se saattoi löytyä mistä vain.

Mitä odostat eläkepäiviltäsi?

En ihmeempiä, samat harrastukset pysyvät.

Mitä jätät kaipaamaan?

Nuorten ihmisten kohtaamista

Mitä vinkkejä haluaisit antaa uudelle kemian, fysiikan ja matikan opelle?

Jokaisella on joku vahva ala, ja kaikilla se ei ole kemia ja fysiikka. Omaan vahvuuteen pitää satsata ja työ ei saa olla pakonomaista.

Oletko ajatellut ottaa uusia harrastuksia eläkkeelle päästyäsi?

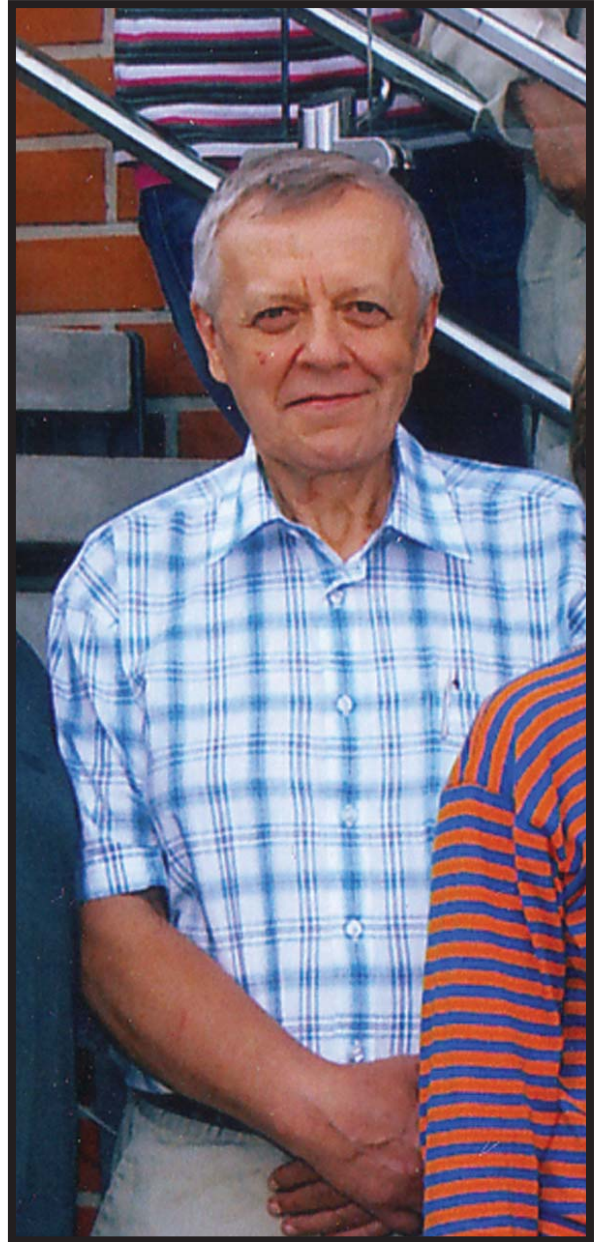
Samat harrastukset pysyvät eli ravit, englantilainen jalkapallo (penkkiurheiluna) ja filatelia, ei varmaan suurempia muutoksia.

Mitä aiot tehdä ensimmäisenä eläkepäivänäsi?

Katson kelloa klo 8.30.

Loppuversteiset:

Haluan toivottaa jaksamista opettajille ja oppilaille, näinä aikoina on ollut hyvin rankkojakin hetkiä ja haasteita on sekä kotona ja koulussa. Haluan toivottaa Paltamon lukion lisäksi myös kaikille muille pienille lukioille kaikkea hyvää, toivon, että päättäjät ymmärtäisivät, että pienikin lukio on tärkeä ja hyvä koulu!

”Hymy on laulua sydämen kielen, se kirkastaa, kaunistaa iloisen mielen. Sillä voi kuivata kyynelitä, sillä voi kukittaa elämän teitä.”

Tunte

Puolangan opon eläkepäivät alkavat

Eläkkeelle siirtyvä Eino jää kaipaamaan oppilaitaan

Eino Kymäläinen

Puolangan lukion opinto-ohjaajana toimiva Eino Kymäläinen siirtyy ensi syksynä eläkkeelle 37 vuotta kestäneen opettajauransa jälkeen. Itseään hyvinkääläisenä pitävä Kymäläinen valmistui Heinolassa kansakouluopettajaksi 1972.

”Kävin kansa- ja oppikoulun Hyvinkäällä, mutta Heinolan seminaarissa suoritin opettajatutkinnon 1972, jolloin valmistuivat viimeiset varsinaiset kansakouluopettajat”, Eino tähdentää.

Kymäläisen intoa lähteä opiskelemaan opettajaksi lisäsi sen aikainen nuoruuden ihastus, joka myös haki samaan opiskelupaikkaan Heinolassa. Einon omin sanoin päätös mennä opiskelemaan opettaja-alaa oli sattumankauppaa, ”joka kuitenkin ei ollut sattumaa”.

Uransa kohokohtaa Eino ei pysty omalla kohdallaan määrittelemään. Puolangalle tulo oli hänelle silloiseen elämäntilanteeseen sopiva vaihtoehto, ja hän on edelleen kiitollinen entiselle lukion ja yläasteen rehtorille Seppo Rimpiselle, joka otti hänet töihin opinto-ohjaajan virkaan. Eläkepäiville siirtyvä Kymäläinen toteaa työelämästään jäävänsä kaipaamaan oppilaita.

Kouluajanamme olemme saaneet opon toimesta täytettäväksemme useita kykyjämme mittaavia soveltuvuustestejä. Opomme Eino Kymäläisen eläköitymisen kynnyksellä päättimekin maksaa potut pottuina ja testata, riittävätkö opinto-ohjaajamme rahkeet eläkkeelle siirtymiseen. Ohessa kyselylomake, johon Kymäläisen vastaukset on merkitty.

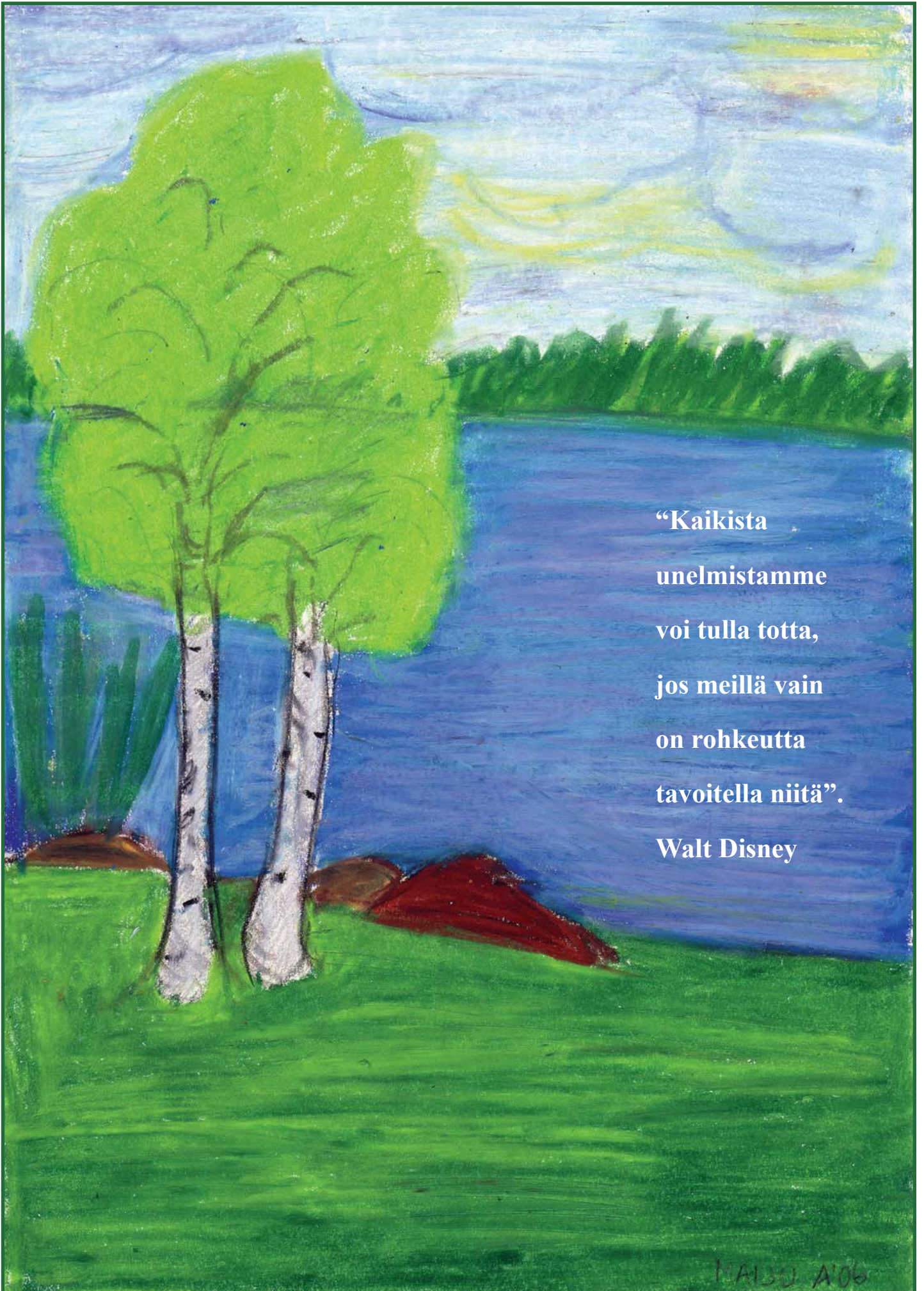
Soveltuvuustesti eläkeläiselle

Pidätkö bingosta?	Kyllä	Ei x
Kuunteletko Anne Mattilaa?	Kyllä	Ei x
Osaatko kutoa?	Kyllä	Ei x
Lottoatko?	Kyllä x	Ei
Seuraatko Kauniita ja rohkeita?	Kyllä	Ei x
Onko dementian oireita?	Kyllä x	Ei
Kiinnostavatko kotimaiset klassikot?	Kyllä x	Ei
Ovatko nykyajan nuoret mielestäsi epäkunnioittavia ja töykeitä?	Kyllä	Ei x
Oletko harkinnut rollaattorin ostoa?	Kyllä x	Ei
Harrastatko seuramatkoja?	Kyllä	Ei x

Einon pistemäärä 4/10

Soveltuvuustestin tulos: Vahvuutesi löytyvät ehkä joltain toiselta alalta. Älä masennu, kaikista ei vain voi tulla eläkeläisiä.

Onnittelut kevään 2009 ylioppilaille!

“Kaikista
unelmistamme
voi tulla totta,
jos meillä vain
on rohkeutta
tavoitella niitä”.
Walt Disney

MAIJA A'06